Opłatę pocztową uiszczono gotówką.

DZIENNIK URZĘDOWY

KURATORIUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

ROK XL. Lwów, dnia 25 listopada 1936 r. NUMER 11

TREŚĆ:

1.

Koszta podróży i diet.

Interpretacja niektórych przepisów.

Zarządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 8 października 1936 r L. D. III. 15231/3/36 w sprawie interpretacji niektórych przepisów o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz przeniesienia na inne miejsce służbowe.[1])

Powołując się na okólnik P. Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1936 r. L. 55-47/1 w sprawie uporządkowania zarządzeń i okólników Ministerstwo Skarbu w związku z wejściem w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1936 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 393[2]), wyjaśnia co następuje:

I. do § 2. I. Przez pojęcie „podróż służbowa (komisja)" rozumieć należy wykonywanie przez funkcjonariusza państwowego w miejscowości nie będącej jego zwykłym miejscem służbowym czynności służbowych wynikających bądź z normalnego pełnienia obowiązków służbowych bądź ze specjalnego polecenia władzy przełożonej.

Czasowy przydział funkcjonariusza państwowego — przy pozostawieniu mu dotychczasowego stanowiska służbowego — do innego urzędu, leżącego poza miejscowością zwykłego miejsca służbowego, celem pełnienia służby, należącej do zakresu działania tegoż urzędu, tworzy pojęcie delegacji (odkomenderowania) w rozumieniu § 2, punkt II wymienionego rozporządzenia.

Zasadnicza różnica między podróżą służbową (komisją) a delegacją (odkomenderowaniem) polega zatem na odmiennym sposobie wykonywania czynności służbowych. Przy pełnieniu czynności, związanych z delegacją, funkcjonariusz państwowy jest podporządkowany temu urzędowi, do którego został czasowo przydzielony, natomiast w czynnościach komisyjnych takie podporządkowanie nie może mieć miejsca, ponieważ funkcjonariusz państwowy wykonuje czynności wynikające z pełnienia jego normalnych obowiązków służbowych, względnie ze specjalnych zleceń władzy przełożonej.

---

[1]) Podane do wiadomości okólnikiem Min. W. R. i O. P. Nr. 106 z dnia 24 października 1936 r. (BP. 20527/36).

[2]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1936 r., str. 359.

Zatem § 5 wymienionego rozporządeznia Rady Ministrów winien mieć zgodnie z jego brzmieniem wyłączne zastosowanie do wypadków delegacji (odkomenderowania), nie dotyczy zatem wcale wypadków podróży służbowej (komisji), chociażby ona w wyjątkowych wypadkach trwała bez przerwy w jednej lub kilku miejscowościach łącznie nawet ponad 2 tygodnie.

Jeżeli czynność komisyjna jest tego rodzaju (jak pomiar i urządzenie lasów, pomiar gruntów, budowa mostów, gmachów, budowa i urządzenie stacyj telegraficznych, telefonicznych itp.), że pobyt funkcjonariusza w jednej miejscowości przez dłuższy okres czasu jest z góry przewidziany, może wysokość diet określona we wspomnianym paragrafie 5 służyć za podstawę do obliczenia wysokości miesięcznego ryczałtu, przewidzianego w § 26 powołanego rozporządzenia.

Wobec powyższego winny władze używać słowa „deleguję" tylko w wypadkach delegacji (odkomenderowania) przy równoczesnym wymienieniu miejsca służbowego, do którego następuje czasowy przydział (delegacja) funkcjonariusza oraz określeniu czasu trwania delegacji, przy zarządzaniu zaś podróży służbowej (komisji) winny władze dokładnie określać czynność komisyjną poleconą do wykonania.

II. Diety i koszty przejazdu dla żony i dzieci oraz koszty przejazdu dla służącej (ego), o których mowa w punkcie III § 2 przysługują przeniesionemu, jeśli wymienione osoby przybyły rzeczywiście do nowego miejsca służbowego. W wątpliwych wypadkach może władza wypłatę omawianych należności uzależnić od dostarczenia przez przeniesionego odpowiedniego dowodu np. karty zameldowania tych osób w nowej miejscowości.

do § 5 i 9. I. Przyznanie funkcjonariuszowi znajdującemu się w delegacji urlopu wypoczynkowego lub zarządzenie podróży służbowej z miejscowości delegacji (także do zwykłego miejsca służbowego) nie stanowi odwołania zarządzonej delegacji. Zatem po odbyciu wspomnianego urlopu, względnie podróży służbowej należy liczyć diety nie jak przy rozpoczynaniu delegacji lecz w dalszym ciągu w wysokości, przysługującej w ostatnim dniu przed urlopem, względnie podróżą służbową.

II. Mieszkaniem w rozumieniu ustępu 3 § 5 jest lokal posiadający najniezbędniejsze urządzenie.

Obojętnym jest natomiast rozmiar lokalu oraz okoliczności, że jest urządzony systemem koszarowym.

do § 16. Intencją przepisu ustępu (7) § 16 jest umożliwienie funkcjonariuszowi państwowemu — ze względów na dobro służby — używania za wynagrodzeniem w podróżach służbowych własnego samochodu jako szybkiego środka lokomocji, ułatwiającego sprawne spełnianie

obowiązków służbowych. Takie same cechy jak samochód posiada również motocykl, w drodze zatem interpretacji można powołany w poprzednim ustępie przepis stosować także do motocyklu.

do § 18. Przepis ten dotyczy wypadków, gdy funkcjonariusz oprócz normalnej drogi, odbywanej z mieszkania do urzędu (zwykłego miejsca służbowego), odbywa jeszcze drugą drogę z mieszkania do urzędu (zwykłego miejsca służbowego) dla wykonania miejscowej czynności komisyjnej.

Zatem funkcjonariuszowi, który np. kontrolując przez kilka dni miejscowy urząd podległy nie uczęszcza przez te dni do zwykłego miejsca służbowego, nie należy przyznawać unormowanych niniejszym przepisem kosztów przejazdu do miejsca komisyjnego.

do § 19 ust. 1. Określony tym przepisem ryczałt na koszty dojazdu do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej należy się bez względu na to, czy daną przestrzeń odbywa funkcjonariusz pieszo, tramwajem lub dorożką, jak również niezależnie od tego, czy w danej miejscowości taryfa dorożkarska jest wyższa lub niższa od omawianego ryczałtu.

Ryczałt ten można zarachowywać nie tylko w tym wypadku, gdy odległość od gmachu urzędu, względnie od mieszkania do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej nie przekracza 2 km lecz także, gdy wspomniana odległość wynosi więcej niż 2 km o ile jednak przestrzeń ponad 2 km traktuje funkcjonariusz według postanowień § 16, należy w myśl tego paragrafu zwracać koszty najtańszego środka lokomocji, zatem także cenę biletu tramwajowego w miejsce taksy dorożkarskiej, gdy użycie tramwaju w danym wypadku jest możliwe.

Zaznacza się, że okoliczność, iż tramwaj nie przechodzi tuż koło urzędu, względnie mieszkania nie uzasadnia jeszcze potrzeby użycia dorożki.

Czasu dojazdu do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej w tej samej miejscowości nie należy wliczać do czasu rozpoczęcia, względnie ukończenia podróży bez względu na to, czy dojazd w tej samej miejscowości wynosi więcej lub mniej niż 2 km.

do § 23. Ryczałt określony tym przepisem należy obliczać według uposażenia należnego funkcjonariuszowi w miejscowości, z której zostaje przeniesiony.

Ryczałt ten należy wypłacić przeniesionemu z chwilą jego zgłoszenia się na nowym miejscu służbowym, i to niezależnie od okoliczności czy przeniesiony przewiózł, względnie czy wogóle zamierza przewieźć urządzenie domowe do miejscowości przeniesienia, lub też czy w ogóle posiada urządzenie domowe.

Jest to należność, z której przeniesiony nie ma obowiązku wyrachowania się wobec władzy asygnującej. W związku z tym zaznacza się, że przeniesiony nie ma prawa do zwrotu ewentualnych kosztów przewozu bagażu. Wyjaśnienie to dotyczy oczywiście takich przeniesień, które w konsekwencji pociągają za sobą potrzebę przesiedlenia się do nowej miejscowości tj. nowego miejsca lub też o ile to nie nastąpi narażają przeniesionego na wydatki prowadzenia podwójnego gospodarstwa domowego, względnie codziennego dojeżdżania do nowego miejsca służbowego.

W wypadkach zatem przeniesienia funkcjonariusza lub całego urzędu do miejscowości, w której funkcjonariusz dotychczas mieszkał i skąd dojeżdżał do miejsca służbowego, przeniesienia z jednej miejscowości do drugiej, wśród takich warunków lokalnych, że obie miejscowości, chociaż stanowią oddzielne jednostki administracyjne (gminy), tworzą jednak jedno wspólne osiedle ludzkie itp., następnie w wypadkach przeniesień, które z natury rzeczy nie mogą wywoływać potrzeby przesiedlenia się, nie należy przyznawać wspomnianego wyżej ryczałtu, którego celem jest — według wyraźnego postanowienia przepisu — pokrycie wydatków, połączonych z przesiedleniem.

W myśl ustępu (4) § *23* zwraca się funkcjonariuszowi państwowemu koszty przewozu urządzenia domowego kolejowymi pociągami towarowymi, względnie statkami towarowymi, udowodnione oryginalnymi listami przewozowymi. W wypadku zagubienia oryginalnych listów przewozowych może władza przyznać zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego jedynie w razie przedłożenia przez funkcjonariusza państwowego wtórnika listu przewozowego, względnie ceduły do zagubionego listu przewozowego.

Jeżeli w rachunku kosztów przewozu urządzenia domowego końmi lub samochodem nie określono rodzaju i wagi przesyłki, to należy na podstawie przedstawionego przez funkcjonariusza rachunku kosztów przeniesienia uznać z reguły, że przesyłką było urządzenie domowe, kwestionować zaś tę okoliczność tylko w razie nasuwających się uzasadnionych podejrzeń. Co się zaś tyczy wagi należy kierować się ładownością wozu lub samochodu przyrównując ją do najbliższej stawki, ustalonej w odnośnej taryfie towarowej P. K. P. dla przewoźnego (niedrobnicowych przesyłek) za 5.000, 10.000 lub 15.000 kg. O ile ładowność wozu lub samochodu nie jest oznaczona w rachunku należy ją sprawdzić przez zwrócenie się do przedsiębiorcy przewozowego o podanie odnośnych danych.

do § 24. Ustanowione tym przepisem terminy do przedstawienia rachunków podróży służbowych, delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień nie są terminami prekluzyjnymi lecz porządkowymi, przekroczenie zatem tych terminów nie powoduje utraty prawa do danej na-

leżności, lecz może służyć za podstawę pociągnięcia do odpowiedzialności służbowej za niewykonanie przepisu, o ile oczywiście powody przekroczenia terminu nie będą dostatecznie usprawiedliwione.

do § 26. Wypłata należności z tytułu podróży służbowych, delegacyj i przeniesień odbywa się zasadniczo w myśl § 20 na podstawie przedstawienia przez funkcjonariusza rachunku, uzasadniającego każdą jego pozycję. Wyjątek od tej zasady stanowi przepis zawarty w § 26 pozwalający na ustalanie miesięcznego ryczałtu zamiast diet i kosztów przejazdu.

Dotyczy on jednak tylko dwóch rodzajów podróży służbowych, mianowicie podróży służbowych, które

1) trwają przez dłuższy okres czasu, jak np. wyjazdy funkcjonariuszów państwowych poza zwykłym miejscem służbowym na roboty budowlane, polowe, lasowe itp. trwające nieraz od wczesnej wiosny do późnej jesieni, lub które

2) stale się powtarzają, jak np. podróże służbowe organów kontrolnych, mających według z góry ułożonego planu rocznego lub miesięcznego objeżdżać objekty kontrolne w wyznaczonych rejonach służbowych. Z tego powodu do stale powtarzających się podróży służbowych nie można zaliczać podróży służbowych np. organów śledczych, chociażby ich wyjazdy były bardzo częste; są one bowiem zależne od przestępstw czy zawinień, których pod względem ilości czy miejscowości nie można przewidzieć.

Władza naczelna uzgadniająca z Ministerstwem Skarbu wysokość ryczałtu winna wykazać, że zachodzi jeden z powyższych rodzajów podróży służbowych, oraz tak sprawę przedstawić, by Ministerstwo Skarbu miało możność oceny, czy proponowana wysokość ryczałtu jest utrzymana w ramach diet i kosztów podróży, któreby się ewentualnie należały na podstawie rachunku. Wysokość ryczałtu należy zatem ustalać bądź na podstawie faktycznych rachunków poprzednich miesięcy, bądź na podstawie planu podróży służbowych.

do § 30. Diety większe o 20%, o których mowa w niniejszym przepisie, należy liczyć jedynie za czas pobytu na obszarze W. M. Gdańska.

do § 31. Przez słowa: „krańcowy punkt podróży" należy rozumieć państwo zagraniczne, stanowiące cel podróży służbowej, delegacji lub przeniesienia. Tak np. przy podróży służbowej z Warszawy do Ameryki należą się diety amerykańskie przez cały czas podróży mimo przejazdu także przez inne państwa zagraniczne.

W taki sam sposób należy te słowa rozumieć, gdy celem podróży jest kilka państw. Tak np. przy podróży służbowej z Warszawy do

Francji, następnie do Ameryki i Anglii należy przyznawać najpierw diety francuskie następnie amerykańskie i angielskie.

Taka wykładnia tych słów zgodna jest również z postanowieniem ustępu trzeciego § 31, w myśl którego przy podróży powrotnej z zagranicy do kraju należą się diety przewidziane dla tego państwa, z którego odbywa się podróż. Diety zatem za podróż powrotną w pierwszym przykładzie przysługują według stawek amerykańskich, w drugim przykładzie według stawek angielskich.

W związku z powyższym zaznacza się, że przez słowa „zatrzymanie się w drodze" nie należy rozumieć w żadnym wypadku przerw w podróży, spowodowanych zarządzeniem władzy, celem odbycia w danym państwie zleconej czynności służbowej, lecz jedynie przerwy wywołane przeszkodami do dalszej podróży jak np. chorobą, czekaniem w porcie na połączenie okrętowe, oczekiwaniem dalszej dyspozycji władzy itp.

II. Równocześnie uchyla się okólniki Ministerstwa Skarbu z dnia 24 marca 1926 r. L. 712/DB/1, z dnia 14 sierpnia 1926 r. L. 811/DB/4, z dnia 5 marca 1928 r. L. D. III. 172/1, z dnia 4 sierpnia 1928 r. L. D. III. 1236/1, z dnia 9 maja 1929 L. D. III. 694/1/29, z dnia 6 marca 1930 r. L. D. III. 3412/1/29, z dnia 30 kwietnia 1931 r. L. D. III. 834/1/31 i z dnia 18 października 1932 r. L. D. III. 15289/1/32 w sprawie diet i kosztów podróży służbowych.

Podsekretarz Stanu: *(—) T. Grodyński.*

Wypłacanie kosztów podróży i diet nauczycielom, prowadzącym wycieczki szkolne.

Zarządzenie Min. W. R. i O. P. z dnia 28 września 1936 r. (Nr BP. 17395/36) wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

(Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 9, poz. 169).

Na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli w brzmieniu obwieszczenia z dnia 9 listopada 1932 r., zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 660) zarządzam, co następuje:

§ 1. Nauczyciele (instruktorzy) państwowych szkół średnich ogólno-kształcących, państwowych zakładów kształcenia nauczycieli, państwowych szkół zawodowych i artystycznych, prowadzący wycieczki szkolne — naukowe i krajoznawcze, o ile są one wyraźnie nakazane lub przewidziane w obowiązujących programach naukowych, względnie nauczyciele (instruktorzy) przydzieleni im w razie koniecznej potrzeby

do pomocy, otrzymują za czas trwania wycieczek normalne koszty podróży i diety według obowiązujących przepisów o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

§ 2. Nauczycieli wymienionych w § 1 — deleguje dyrektor, względnie kierownik szkoły, a dyrektorów, względnie kierowników szkół, właściwa terytorialnie władza szkolna II instancji.

§ 3. Wszelkie rachunki kosztów podróży winny być sprawdzone pod względem konieczności odbycia podróży, czasu jej trwania, oraz należytego użycia środków komunikacyjnych — przez osoby, względnie władze wymienione w § 2, a wydatki z tego tytułu winny być przewidziane w planach finansowo-gospodarczych „Taksy Administracyjnej".

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 14 lutego 1929 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie wypłacania kosztów podróży i diet nauczycielom, prowadzącym wycieczki szkolne (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 4, poz. 41[1]).

Minister W. R. i O. P.: (—) *W. Swiętosławski.*

Ryczałty zamiast kosztów przejazdu i diet nauczycieli prowadzących ćwiczenia polowe związane z nauczaniem przedmiotów zawodowych.

Zarządzenie Min. W. R. i O. P. z dnia 29 sierpnia 1936 r. (Nr BP. 16601/36).

(*Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 9, poz. 168*).

Na podstawie § 26 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 320) zarządzam, co następuje:

§ 1. Nauczyciele, prowadzący ćwiczenia polowe związane z nauczaniem przedmiotów zawodowych, otrzymują tytułem zwrotu kosztów przejazdu i diet za wyjazdy na ćwiczenia polowe ryczałt w wysokości 100 zł miesięcznie, biorąc za podstawę 25 dni wyjazdowych w miesiącu, z zastrzeżeniem, iż wspomniane wyjazdy noszą charakter podróży służbowych w rozumieniu cytowanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r.

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1929 r., str. 228.

§ 2. Ryczałt ten jest płatny co miesiąc z dołu, przy czym za każdy dzień, w którym wyjazdu poza miejsce służbowe nie było, należy odliczyć 1/25 ryczałtu tj. 4 złote.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister W. R. i O. P. (—) *W. Świętosławski.*

2.

Ubezpieczanie pracowników.

Obowiązek zgłaszania pracowników do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Pismo Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 25 lutego 1936 r. L. dz. 64442/7986/35 VI. F. 62/1781.

Prokuratoria Generalna prowadziła ostatnio kilka procesów, wytoczonych przez b. nauczycieli kontraktowych i pracowników sekretariatu inspektoratów o odszkodowania za utracone zasiłki z Z. U. P. U. z tytułu pozostawania bez pracy, wobec niezgłoszenia ich w terminie do ubezpieczalni, ewentualnie nieopłacania składek.

Procesy powyższe zakończyły się niekorzystnie, narażając Skarb Państwa na szkody.

Prokuratoria Generalna uprzejmie prosi Ministerstwo o zwrócenie uwagi podległym urzędom i władzom, iż obowiązek zgłaszania pracownika do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych winien być przez Skarb Państwa — jako pracodawcę bezwzględnie przestrzegany, przy czym nie może wpływać na zaniechanie lub opóźnienie zgłoszeń brak kredytów na opłacanie składek.

Prokuratoria Generalna zaznacza przy tym, iż dla powstania prawa do świadczeń ze strony ubezpieczalni, czy zakładu, miarodajnym jest okres wyczekiwania, który liczy się od dnia zgłoszenia ubezpieczonego, bez względu na opłacenie składek przez pracodawcę (vide art. 115, art. 153 i in. ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniach społecznych (Dz. Ust., poz. 369/33 i 855/34) art. 111 Rozporządzenia o ub. prac. umysłowych (Dz. Ust., poz. 911/27).

Zgodnie z art. 8 ustawy o ubezpieczeniach społecznych, obowiązek ubezpieczenia powstaje z dniem rozpoczęcia pracy, a zgłoszenie winno być dokonane w ciągu 7, względnie 10 dni (art. 21) w formie pisemnej, przy czym należy żądać poświadczenia zgłoszenia (vide §§ 14—18 rozporz. Ministra Opieki Społecznej z dnia 28 grudnia 1933 r. o sposobie dokonywania zgłoszeń).

W końcu Prokuratoria Generalna zwraca uwagę na przepisy zdania drugiego art. 111 i art. 112 rozporządzenia o ubez. prac. umysł., dające pracodawcy możność zapewnienia pracownikowi mimo spóźnionego zgłoszenia prawa do świadczeń ze strony zakładu ubezp. przez opłacanie zaległych składek przynajmniej za miesiące poprzedzające spóźnione zgłoszenia, a uzupełniające ilość okresu wyczekiwania do pełnych sześciu miesięcy składkowych (art. 16).

Za Prezesa Prokuratorii Generalnej: (—) *Hillbricht.*
Kierownik Wydziału.

Zarządzenie Min. W. R. i O. P. z dnia 7 listopada 1936 r. Nr B. P. 5252/36).

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przesyła pismo Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 25 lutego 1936 r. L. dz. 64442/7986/35. VI. F. 62/1781 w sprawie obowiązku zgłaszania pracowników do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych — do wiadomości i stosowania.

Dyrektor Biura Personalnego: (—) *W. Przybyłowicz.*

Ubezpieczenie duchownych, nauczających religii w szkołach powszechnych.

Pismo Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia 8 października 1935 r. Nr Un. 2/1-6.[1]) *do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie.*

Wobec tego, że ubezpieczalnie społeczne niejednokrotnie błędnie pociągają do obowiązku ubezpieczenia duchownych, Ministerstwo Opieki Społecznej prosi o udzielenie ubezpieczalniom do wiadomości poniższego wyjaśnienia, uzgodnionego z Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Duchownych, udzielających nauki religii w szkołach powszechnych, można podzielić, z punktu widzenia charakteru prawnego ich stosunku do szkoły, na dwie kategorie.

Do pierwszej kategorii należą ci duchowni, nauczyciele religii, którzy wyłącznie lub przeważnie udzielają nauki religii w szkole (ewent. w szkołach), z reguły nie pełniąc równocześnie właściwych obowiązków duszpasterskich, wynikających bezpośrednio z ich powołania duchownego, przy czym osoby te wykonywują powyższe czynności nauczyciel-

---

[1]) Nr. BP. 39254/36. Podane do wiadomości i stosowania okólnikiem Ministerstwa W. R. i O. P. Nr 108 z dnia 24 października 1936 r. (BP. 20525/36).

skie, podobnie jak ogół nauczycieli świeckich, bądź na podstawie wyraźnej umowy pracy, bądź na zasadzie nominacji. Ci nauczyciele religii podlegają bezpośredniemu zwierzchnictwu władz szkolnych zarówno osobiście, jak i co do systemu oraz zakresu pracy nauczycielskiej. Ponieważ w przypadku tym mamy do czynienia ze zwykłym stosunkiem pracy (ewent. stosunkiem służbowym), przeto ta kategoria duchownych podlega obowiązkowi ubezpieczenia na równi z innymi pracownikami.

Drugą kategorię stanowią ci nauczyciele religii, zatrudnieni przeważnie w szkołach powszechnych wiejskich, którzy z reguły są duszpasterzami na pewnym obszarze (np. parafii), zaś nauki religii udzielają w szkole tego obszaru ubocznie, nie na podstawie stosunku pracy zależnej, lecz w wykonywaniu ogólnego obowiązku duszpasterskiego, co prawnie znajduje swój wyraz w porozumieniu i upoważnieniu związku religijnego i Państwa, opartych na przepisie art. 120 konstytucji z dnia 17 marca 1921 r., zachowanego w mocy art. 81 ust. 2 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 23 kwietnia 1935 r.

W konsekwencji powyższego te osoby, udzielające nauki religii (proboszcz, wikariusz, pastor, rabin), nie są w związku ze swą pracą w szkole traktowane jako pracownicy szkoły, podlegający władzom szkolnym pod względem osobistym i w kwestiach nauczania. Nadzór zaś nad tymi osobami i ich pracą ze strony władz szkolnych wypływa raczej z punktu widzenia całokształtu interesów Państwa, nie jest zaś wynikiem stosunku służbowego (stosunku pracy). To też ta kategoria duchownych, nauczających religii w szkołach powszechnych, obowiązkowi ubezpieczeń z tytułu powyższego zatrudnienia nie podlega.

Dyrektor Departamentu: (—) *Dr T. Dyboski.*

Zabezpieczenie na wypadek bezrobocia stróżów szkolnych w publicznych szkołach powszechnych.

Zarządzenie Dyrektora Funduszu Pracy z dnia 19 września 1936 r. do wojewódzkich biur Funduszu Pracy w sprawie niepodlegania obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia stróżów szkolnych w publicznych szkołach powszechnych na terenie gmin wiejskich.[1]

W publicznych szkołach powszechnych na terenie gmin wiejskich zatrudniane są zazwyczaj osoby, do których obowiązków należy z reguły tylko sprzątanie sal szkolnych, a w zimie także palenie w piecach. Osoby te, zwane stróżami szkolnymi, rekrutują się przeważnie spośród

---

[1]) Podane do wiadomości okólnikiem Min. W. R. i O. P. Nr 110 z dnia 27 października 1936 r. (BP. 20911/36), celem powiadomienia inspektorów szkolnych.

małorolnych gospodarzy, niejednokrotnie jednak pracą tą zajmuje się służba kierownika szkoły.

Stróże szkolni, dla których właściwszą byłaby nazwa „sprzątacze szkolni", gdyż do obowiązków ich nie należy czuwanie nad bezpieczeństwem mienia szkolnego, opłacani są przez zarządy gmin wiejskich na ogół ryczałtowo, przy czym wynagrodzenie wynosi w stosunku miesięcznym przeciętnie od 3—5 zł, a maksymalnie 10 zł, zależnie od ilości sal szkolnych. Za okresy ferii świątecznych i letnich sprzątacze wynagrodzenia nie otrzymują. Ponieważ chodzi tu nie o samą pracę a o jej wynik, sprzątacze nie są obowiązani osobiście wykonywać swych czynności, lecz często wyręczają się kimś z rodziny.

Ministerstwo Opieki Społecznej, analizując stosunek prawny łączący sprzątacza z gminą i biorąc pod uwagę, że stosunek ten nie odpowiada stosunkowi dozorców (woźnych) szkolnych w szkołach większych, uznało, że w powyższych warunkach nie ma się do czynienia ze stosunkiem pracy najemnej. Tym samym stróżów (sprzątaczy) szkolnych, odpowiadających tym warunkom, należy uznać za nie podlegających obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia w myśl ustawy z dnia 18 lipca 1924 r.

Dyrektor: (—) *M. Dolanowski.*

3.

Prywatne szkoły oraz zakłady naukowe i wychowawcze.

Rozporządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 10 września 1936 r. Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 557, o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych, wydane co do § 1 pkt 2 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Na podstawie art. 10, 12 i 13 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 343) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 7 czerwca 1932 r. o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych, wydanym co do § 13 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, a co do § 20 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Przemysłu i Handlu (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 473), zmienionym rozporządzeniem z dnia 23 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 409[1]) wprowadza się zmiany następujące:

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1935 r., str. 295.

1) § 22 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Właściciele, którzy do dnia 31 grudnia 1932 r. nie otrzymali wezwania, powinni sami wykazać wypełnienie warunków najpóźniej do dnia 30 czerwca 1936 r., właściciele przedszkoli i prywatnych szkół powszechnych — najpóźniej do dnia 30 czerwca 1938 r., a właściciele szkół zawodowych — najpóźniej do dnia 30 czerwca 1941 r.”.

2) Po § 22 dodaje się nowy § 22 a) w brzmieniu: „§ 22 a. Postanowienia § 22 nie dotyczą istniejących w dniu 20 kwietnia 1932 r. przedszkoli, szkół powszechnych, szkół średnich ogólno-kształcących i szkół zawodowych, utrzymywanych przez związki komunalne. Termin uzyskania przez te przedszkola i szkoły orzeczeń, stwierdzających spełnienie warunków, przewidzianych w art. 2, ustali oddzielne rozporządzenie”.

3) § 23 otrzymuje brzmienie: „Szkoły, których właściciele nie uzyskali orzeczenia, wymienionego w art. 12 ustawy, ulegają zamknięciu z końcem oznaczonego przez władzę szkolną roku szkolnego, nie później jednak niż z dniem 31 sierpnia 1937 r., przedszkola i prywatne szkoły powszechne — z dniem 31 sierpnia 1939 r., a szkoły zawodowe — z dniem 31 sierpnia 1942 r. Termin zamknięcia szkoły powinien być podany do wiadomości publicznej najpóźniej 15 maja danego roku”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister W. R. i O. P.: (—) *W. Swiętosławski.*

4.

Dodatek mieszkaniowy.

Nr BP. 40795/36. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w konkretnym przypadku pismem z dnia 23 października 1936 r. Nr SS. 53/61-2, podanym do wiadomości i stosowania pismem Min. W. R. i O. P. z dnia 7 listopada 1936 r. Nr BP. 21412/36, — wyjaśniło, iż nauczycielce, pozostającej na urlopie bezpłatnym i w stanie poza służbowym, nie przysługuje z funduszów gminy dodatek misezkaniowy, ponieważ nie pełni w tym czasie obowiązków nauczycielskich i nie ma prawa do żadnych świadczeń (uposażenia, ulg kolejowych, państwowej pomocy lekarskiej).

Z powyższym nie stoi w sprzeczności okólnik Nr 25 z dnia 20 lutego 1934 r. lit. f[1]), gdyż mowa jest tam o urlopie dla poratowania zdrowia, oczywiście o urlopie płatnym.

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1934 r., str. 169.

5.

Nadzór pedagogiczny nad szkołami powszechnymi.

Nr I. 21638/36. W roku szkolnym 1936/37 będą mieli nadzór pedagogiczny nad szkołami powszechnymi w obwodach tut. okręgu szkolnego:

Roman Koestlich, naczelnik wydziału.

Lwów - zamiejski (Lwów - powiat, Bóbrka, Żółkiew).

Stanisław Dworski, wizytator szkół.

Brzeżany (Brzeżany, Przemyślany, Podhajce), Krosno (Krosno, Brzozów), Przemyśl (Przemyśl, Dobromil), Rawa Ruska (Rawa Ruska, Lubaczów, Sokal), Sanok (Sanok, Lesko), Stryj (Stryj, Żydaczów).

Stefan Halibej, wizytator szkół.

Dolina (Dolina, Kałusz), Kołomyja (Kołomyja, Horodenka, Kosów, Śniatyn), Nadwórna, Sambor (Sambor, Drohobycz, Rudki), Stanisławów (Stanisławów, Rohatyn, Tłumacz), Turka.

Maria Jaworska, wizytator szkół.

Gródek Jagielloński (Gródek Jagielloński, Jaworów, Mościska), Jarosław (Jarosław, Przeworsk, Łańcut), Lwów - miasto, Nisko (Nisko, Tarnobrzeg), Rzeszów (Rzeszów, Kolbuszowa).

Mieczysław Piątkowski, wizytator szkół.

Czortków (Czortków, Borszczów, Buczacz, Zaleszczyki), Kamionka Strumiłłowa (Kamionka Strumiłłowa, Radziechów), Tarnopol (Tarnopol, Skałat, Zbaraż), Trembowla (Trembowla, Kopyczyńce), Złoczów (Złoczów, Brody, Zborów).

Specjalne referaty wizytatorów.

Roman Koestlich, naczelnik.

Sprawy mniejszości narodowościowych, sprawy finansowe nadzoru szkolnego, sprawy inspektorów szkół i urzędników inspektoratów szkolnych.

Stanisław Dworski, wizytator.

Szkoły specjalne, sprawy języka nauczania, sprawy dotyczące wychowania młodzieży szkolnej i wychowania przedszkolnego, opieka nad młodzieżą.

Stefan Halibej, wizytator.

Organizacja roku szkolnego, obwody bezszkolne, organizacja nowych szkół, sieć szkolna, współpraca z Biurem Personalnym w zakresie przydziału etatów, kontraktów, godzin nadliczbowych, dobór kandydatów na wyższy kurs nauczycielski, instytuty, praktyka przedegzaminowa.

Maria Jaworska, wizytator.

Budowa szkół, Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych, urządzenia szkolne, pomoce naukowe, pracownie, ogrody szkolne, kuchnie gospodarstwa domowego.

Mieczysław Piątkowski, wizytator.

Dalsze kształcenie nauczycieli (kursy, konferencje rejonowe, biblioteki i czytelnie nauczycielskie, ogniska metodyczne, szkoly wzorowe itp.), programy nauki, sprawy związane z egzaminem praktycznym, szkoły prywatne W. K. N.

Kurator Okręgu Szkolnego: (—) *J. Gadomski.*

6.

Egzamin praktyczny nauczycieli szkół powszechnych.

Dopuszczanie do egzaminu nauczyciela religii.

Pismo Min. W. R. i O. P. z dnia 13 listopada 1936 r. (Nr II. P. 7927/36).

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyjaśnia, że czas pracy w szkole powszechnej spędzony w charakterze nauczyciela religii, płatnego z funduszu na godziny nadliczbowe, a zatrudnionego w wymiarze co najmniej 14 godzin tygodniowo, zalicza się do pracy, uprawniającej nauczyciela publicznej szkoły powszechnej, mającego przepisane w art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 258) kwalifikacje, — do przystąpienia do praktycznego egzaminu na nauczyciela publicznych szkół powszechnych.

Dyrektor Departamentu: (—) *Dr. M. Pollak.*

Przestrzeganie równowagi budżetowej w państw. komisjach egzaminacyjnych i postępowanie przy zwrocie taks egzaminacyjnych.

Okólnik Kuratorium O. S. Lw. z dnia 27 października 1936 r. Nr I. 23733/36.[1])

Przy sposobności sprawozdania z wykonania planu finansowo-gospodarczego za rok szkolny 1935/36 w dziale funduszu specjalnego „Taksa administracyjna" (opłaty za egzaminy praktyczne) wyszło na jaw, iż wydatki państwowych komisyj egzaminacyjnych przekroczyły sumę preliminowaną, wskutek czego powstał deficyt, nie mający obecnie pokrycia.

Ponieważ Kuratorium kilkakrotnie zwracało uwagę na konieczność takiego gospodarowania funduszem, by do deficytu bezwarunkowo nie dopuścić, przy czym podkreślało obowiązek Panów Prezesów organizowania w pierwszym rzędzie egzaminów według § 1 „a" przepisów egzaminacyjnych — zgodnie zresztą z intencją Ministerstwa i zasadą egzaminów praktycznych — przeto wynika z zestawienia, że Panowie Prezesi nie dość oszczędnie i celowo administrują funduszem. W szczególności zostało stwierdzone, że do przeprowadzenia egzaminów według § 1 „a" przepisów, odbywanych nieraz na krańcach rejonu egzaminacyjnego, deleguje się niejednokrotnie członków z siedziby prezesa, względnie z miejscowości nieraz bardzo odległej od miejsca pracy kandydata, to zaś niewspółmiernie podraża koszty egzaminów. W każdym rejonie egzaminacyjnym istnieje wystarczająca ilość członków państwowej komisji egzaminacyjnej, należy zatem składać komplet egzamicyjny spośród członków, zamieszkałych niedaleko od miejsca służby kandydata, zdającego egzamin praktyczny.

O ile w którym rejonie egzaminacyjnym sieć członków komisji nie jest wystarczająca winni Panowie Prezesi żądać uzupełnienia składu komisji egzaminacyjnej, przedkładając Kuratorium odpowiednie wnioski uzgodnione poprzednio z odnośnymi inspektorami szkolnymi.

Kuratorium zauważa, iż prezes komisji egzaminacyjnej nie musi wyjeżdżać w teren dla wzięcia udziału w egzaminie, nawet wtedy, gdy pozwalają mu na to zajęcia.

Drugą sprawą, domagającą się ścisłego ujęcia — to wnioski Panów Prezesów o asygnowanie kredytów na koszty egzaminów praktycznych. Kuratorium stwierdziło w wielu wypadkach, iż wnioski te są niezupełne, niejasne i nie są stwierdzeniem stanu faktycznego. Wniosek pre-

---

[1]) Rozesłany w osobnych odbitkach do prezesów komisyj egzaminacyjnych i inspektoratów szkolnych.

zesa o asygnowanie zaliczki na koszty egzaminów praktycznych winien zawierać: 1) ilość kandydatów zgłoszonych do egzaminu praktycznego, 2) ilość kandydatów dopuszczonych do składania egzaminu, 3) ilość kandydatów przeznaczonych do egzaminu według § 1 „a", 4) ilość kandydatów przeznaczonych do egzaminu według § 1 „b", 5) ogólna kwota, wpłacona przez kandydatów na właściwy fundusz, 6) przybliżone koszty egzaminów, 7) wysokość i uzasadnienie żądanej zaliczki na koszty egzaminu.

Kuratorium nie będzie honorowało wniosków, opracowanych z pominięciem podanych wskazówek.

Panowie Prezesi odpowiedzialni są służbowo i materialnie za prawdziwość dat, przedkładanych we wnioskach o asygnowanie zaliczki, w szczególności za daty w p. 5-tym, że wszyscy dopuszczeni do egzaminu kandydaci uiścili opłatę egzaminacyjną na właściwy fundusz tj. na konto P. K. O. Nr. 502.013 Kasy I. Urzędu Skarbowego we Lwowie (fundusz specjalny Taksa Administracyjna), tytułem opłaty za egzamin praktyczny.

Ponieważ wciąż jeszcze nauczycielstwo nie jest należycie zorientowane na jakie konto P. K. O. ma wpłacać taksę egzaminacyjną, a wpłacając na niewłaściwe konto naraża się na niepotrzebne wydatki i do Kuratorium wpływa potem pokaźna ilość podań o zwrot niewłaściwie wpłaconej taksy, powodując zupełnie zbędną korespondencję, przeto sprawę tę reguluje Kuratorium osobnym okólnikiem[1]).

Dowodów wpłat na konta niewłaściwe honorować nie należy.

Jeżeli kandydat w podaniu o dopuszczenie do składania egzaminu praktycznego dołączył dowód mylnie wpłaconej taksy egzaminacyjnej, należy mu ten dowód zwrócić, zażądać wpłacenia taksy egzaminacyjnej na właściwe konto P. K. O. i pouczyć go, iż prośbę o zwrot niewłaściwie wniesionej taksy winien wnieść w przepisanej drodze służbowej (przez inspektorat szkolny i państwową komisję egzaminacyjną) do Kuratorium, dołączając odcinek czeku P. K. O. (potwierdzenie dla wpłacającego). Podanie takie przedkłada prezes komisji Kuratorium, przy czym winien wyraźnie stwierdzić, iż kandydat wpłacił po raz drugi taksę egzaminacyjną na właściwe konto P. K. O. i że dowód ten znajduje się przy podaniu kandydata. Zwroty taks egzaminacyjnych z innych powodów (za egzamin nauczycieli szkół prywatnych, nauczycieli niedopuszczonych z jakichkolwiek powodów) winny być również przez Panów Prezesów odpowiednio umotywowane.

Zawiadomienia o terminach egzaminów praktycznych należy przedkładać Kuratorium najpóźniej na 3 (trzy) tygodnie przed pierwszym wyznaczonym w rejonie egzaminem. Termin ten musi być bezwarunko-

---

[1]) Patrz str. 714.

wo przestrzegany. Kuratorium stwierdza, iż zawiadomienia te przedkładają Panowie Prezesi niejednokrotnie na 1—2 dni przed egzaminem, a nieraz już nawet po odbyciu egzaminu. Nadsyłanie zawiadomień po zakreślonym terminie uniemożliwia wyjazdy wizytatorów szkół, chcących wziąć udział w egzaminie, lub nawet uniemożliwia należyty kontakt z inspektorem szkolnym, powołanym w skład kompletu egzaminacyjnego poza siedzibą inspektoratu szkolnego.

Sprawozdania (wyrachowania) z udzielonych przez Kuratorium zaliczek na koszty egzaminów winny być pod każdym względem formalne i opracowane dokładnie, a nadto przedkładane w terminach.

P. o. Naczelnika Wydziału: (—) *R. Koestlich.*

Taksa egzaminacyjna za egzamin praktyczny.

Okólnik Kuratorium O. S. Lw. z dnia 6 października 1936 r. Nr I. 23154/36 w sprawie wpłacania taksy egzaminacyjnej za egzamin praktyczny na właściwe konto P. K. O.[1])

Kuratorium stwierdziło w bardzo wielu wypadkach, iż nauczycielstwo publicznych szkól powszechnych, kompetujące o dopuszczenie do składania egzaminu praktycznego, nie jest należycie pouczone na jakie konto P. K. O. należy wpłacać taksę za egzamin praktyczny, dokonuje wpłat na niewłaściwe konta czekowe P. K. O., powodując niepotrzebną korespondencję i narażając się niejednokrotnie na ponoszenie dodatkowych kosztów.

Celem unormowania tej sprawy proszę Panów Inspektorów o pouczenie wszystkich kierownictw szkół — z tym, że kierownictwa będą miały obowiązek pouczania nauczycieli — że opłaty za egzaminy praktyczne należy uiszczać na konto czekowe Kasy I Urzędu Skarbowego we Lwowie Nr 502.013, na fundusz specjalny: „Taksa administracyjna" — znaznaczając na odwrotnej stronie blankietu czekowego, iż jest to opłata za egzamin praktyczny.

Dowodów wpłaty taksy egzaminacyjnej na inne konta czekowe honorować nie należy.

Za Kuratora Okręgu Szkolnego (—) *R. Koestlich.*
Naczelnik Wydziału.

---

[1]) Rozesłany w osobnych odbitkach do inspektoratów szkolnych i prezesów państwowych komisyj egzaminacyjnych w okręgu.

7.

Uzyskanie kwalifikacji zawodowych przez czynne wychowawczynie przedszkoli.

Okólnik Kuratorjum O. S. Lw. z dnia 3 listopada 1936 r. Nr I 24077/36 do inspektoratów szkolnych.[1])

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego pismem z dnia 24 października 1936 r. Nr II. P. 7723/36 zawiadomiło, by wobec zbyt wielkiej liczby kandydatek i wynikłej stąd trudności przeprowadzenia do końca roku 1936 egzaminu, do złożenia którego obowiązane są w myśl art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 645) czynne przed dniem 30 października 1933 r., a nie posiadające kwalifikacji wychowawczynie przedszkoli, egzamin ten odbywał się nawet w ciągu roku 1937, ale tylko z tymi kandydatkami, które zgłosiły się lub zgłoszą się do tego egzaminu w nieprzekraczalnym terminie do 31 grudnia 1936 r.

W związku z tym należy dołożyć usilnych starań, by niniejsze zarządzenie doszło jak najrychlej do wiadomości wszystkich zainteresowanych wychowawczyń przedszkoli, tak by one wszystkie — niezależnie od stadium przygotowania się do powyższego egzaminu — wniosły do końca grudnia 1936 r. odpowiednie podania.

Poleca się zatem Inspektorom szkolnym, by o powyższym zawiadomiły bezzwłocznie wszystkie czynne w obwodzie przedszkola oraz by udzielały zainteresowanym jak najbardziej wyczerpujących informacji i wskazówek.

P. o. Naczelnika Wydziału: (—) *R. Koestlich.*

8.

Ograniczenie czynności biurowo-administracyjnych w szkolnictwie ogólnokształcącym i zawodowym.

Zarządzenie Min. W. R. i O. P. z dnia 25 sierpnia 1936 r. Nr. II. S. 5380/36.

(*Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 9, poz. 166*).

1) Punkt 10 zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 30 września 1935 r. (Nr BP. 21716/36) w sprawie ograniczenia czynności biurowo-administracyjnych w szkolnictwie ogól-

[1]) Rozesłany również w osobnych odbitkach.

no-kształcącym i zawodowym (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 9, poz. 175[1]) otrzymuje następujące brzmienie:

Na świadectwach w publicznych szkołach powszechnych należy wykazywać ilość opuszczonych dni.

Na blankietach świadectw szkolnych w szkołach średnich ogólnokształcących należy wykazywać ilość opuszczonych godzin.

2) W punkcie 14 tegoż zarządzenia dodaje się: po wyrazach „nauczycieli kontraktowych" wyrazy „oraz innych funkcjonariuszów szkoły (lekarzy, dentystów, woźnych itp.), i po wyrazie „uposażenia" wyrazy: „O wystąpieniu z pracy zawiadamia Ubezpieczalnię Kuratorium".

3) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister W. R. i O. P. wz.: (—) *Jerzy Ferek-Błeszyński.*

9.

Egzamin państwowy na nauczyciela szkół średnich.

Rozporządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 7 września 1936 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 9 października 1924 r. w sprawie egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich.

(*Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 556*).

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 26 września 1922 r., dotyczącej kwalifikacji zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminariach nauczycielskich państwowych i prywatnych, której tekst jednolity został ogłoszony rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 864), zarządzam co następuje:

§ 1. W § 12 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 października 1924 r. w sprawie egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 859), zmienionym rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 24 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 253[2]) zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Podanie o dopuszczenie do egzaminu wnosi kandydat:

a) do kuratorium okręgu szkolnego, jeżeli odbywa lub odbył praktykę nauczycielską w szkole albo pozostaje lub pozostawał na stanowisku nauczycielskim; właściwe do przyjęcia i rozpoznania podania jest to kuratorium, na którego terenie kandydat pracował;

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1935 r., str. 398.

[2]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1935 r., str. 205.

b) na ręce przewodniczącego komisji — jeżeli jest absolwentem studium pedagogicznego w Uniwersytecie Józefa Piłsudskiego w Warszawie lub w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, a nie pozostaje na praktyce nauczycielskiej albo nie pełni obowiązków nauczycielskich — przy czym dołącza wszystkie potrzebne dokumenty".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister W. R. i O. P.: (—) *W. Świętosławski*.

10.

Przekazanie władzom szkolnym II instancji prawa czasowego zezwalania na nauczanie w szkolnictwie zawodowym.

Zarządzenie Min. W. R. i O. P. z dnia 28 sierpnia 1936 r. (Nr. III Kwal 1770/36.)

(Dz. Urz. Min. W. i O. P. Nr 9, poz. 167).

Na podstawie ust. 2 art. 12 ustawy z dnia 4 czerwca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 304) w brzmieniu art. 53 pkt 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) zarządzam, co następuje:

§ 1. Przekazuję władzom szkolnym II instancji sprawę czasowego zezwalania na nauczanie w szkolnictwie zawodowym, — na podstawie art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. o kwalifikacjach zawodowych do nauczania w szkołach i na kursach zawodowych (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 774), osobom, nieposiadającym warunków przewidzianych wymienionym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej, które się wykażą:

a) pracą nauczycielską, trwającą nie krócej niż 2 lata z liczbą godzin zajęć tygodniowo nie mniejszą niż 6, o ile praca ta uznana została przez władzę szkolną, której dana szkoła bezpośrednio podlega, za co najmniej zadowalającą, lub

b) praktyką zawodową nienauczycielską, trwającą nie krócej niż 2 lata, jeżeli praktyka ta przyczyniła się do pogłębienia wiadomości i sprawności zawodowych w zakresie przedmiotów, których zainteresowana osoba ma zamiar nauczać oraz odpowiada celowi nauczania tych przedmiotów, w szczególności praktyka ta powinna obejmować:

1. w szkolnictwie przemysłowym męskim — czynności robotnika wykwalifikowanego lub pracownika technicznego jak: praca na obrabiarkach, prace przy montażu urządzeń technicznych, czynności kie-

rownicze w warsztatach, czynności technika lub inżyniera ruchu w fabrykach, na robotach budowlanych, lub prace konstruktorskie albo organizacyjne w biurach technicznych itp.;

2. w szkolnictwie przemysłowym żeńskim — czynności wykwalifikowanej pracownicy w charakterze krawczyni, bieliźniarki, modniarki itp.;

3. w szkolnictwie handlowym — czynności w działach kupieckich przedsiębiorstw gospodarczych w przeciągu około 6 miesięcy w charakterze sprzedawcy, akwizytora, ajenta itp., reszta praktyki może mieć charakter administracyjno-handlowy w przedsiębiorstwach administracji państwowej, w instytucjach samorządowych, w bankach, ubezpieczalniach, spółdzielniach przy pełnieniu czynności księgowego, kalkulatora, korespondenta itp.;

4. w szkolnictwie rolniczym — trwające co najmniej 12 miesięcy czynności, wyrabiające umiejętności praktyczne i sprawności w robotach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych lub leśnych, reszta praktyki może odbywać się w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych lub leśnych i mieć charakter organizacyjno-administracyjny;

5. w szkolnictwie gospodarstwa domowego — czynności wyrabiające sprawności i umiejętności praktyczne w sporządzaniu posiłków, zapasów śpiżarnianych, utrzymywaniu porządku, czystości i higieny, praniu, prasowaniu, szyciu, dekorowaniu wnętrz, pielęgnowaniu roślin itp.

Praktyka dla osób, ubiegających się o czasowe zezwolenia na wykonywanie czynności instruktorskich, powinna polegać na czynnościach robotnika lub pracownika wykwalifikowanego, jak np. na wykonywaniu prac na obrabiarkach, prac monterskich, czynności instruktorskich, mistrzowskich itp.

§ 2. Czasowe zezwolenia, według wzoru załączonego do niniejszego rozporządzenia, mogą być wydawane na okres nie dłuższy niż 3 lata szkolne.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister W. R. i O. P.: (—) *W. Świętosławski.*

KURATORIUM OKRĘGU SZKOLNEGO
(Śląski Urząd Wojewódzki
dnia ....
Nr ....

Załącznik do zarządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 28 sierpnia 1936 r. (Nr III Kwal 1770/36).

Na podstawie art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 774) i zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 28 sierpnia 1936 r. (Nr III Kwal 1770/36) — o przekazaniu władzom szkolnym II instancji prawa czasowego zezwalania na nauczanie w szkolnictwie zawodowym — zezwalam

P ....
(nazwisko i imię)

na nauczanie ....
(wymienić przedmiot nauczania)

w charakterze nauczyciela (instruktora) w szkołach ....

....
(wymienić dział szkoln. wg nowego ustroju)

stopnia ....
i w szkołach ....
w Okręgu Szkolnym ....
do dnia .... roku.

Kurator Okręgu Szkolnego
(Wojewoda Śląski)

UWAGA — niepotrzebne skreślić.

11.

Kwalifikacje nauczycielskie w szkołach zawodowych.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr 109 z dnia 27 października 1936 r. (III Kwal. 5182/36) w sprawie uproszczenia formalności przy nadsyłaniu podań o przyznanie kwalifikacyj nauczycielskich w szkołach zawodowych.

Na skutek zapytania jednego z kuratoriów okręgów szkolnych Ministerstwo wyjaśnia co następuje:

Przy składaniu podań o przyznanie kwalifikacyj zawodowych do nauczania w szkołach i na kursach zawodowych, zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Nr 6 z dnia 17 stycznia 1936 r. (III. Kw. 182/36), dokonywanie wszelkich tłumaczeń dokumentów, nadsyłanych w oryginałach w językach rosyjskim, francuskim i łacińskim jest zbędne — tłumaczenia dokumentów z innych języków na język polski może dokonać sam petent, stwierdzając zgodność tłumaczenia z oryginałem swoim podpisem z tym, że jednocześnie z takim tłumaczeniem będzie nadsyłany oryginał.

Poza tym nie jest potrzebne nadsylanie świadectw maturalnych osób z wyższym wykształceniem, posiadających dyplomy lub świadectwa, w kórych jest zaznaczone, że przyjęcie do wyższej szkoły nastąpiło na podstawie świadectwa maturalnego.

Dyrektor Departamentu: (—) *J. Firewicz.*

12.

Opłaty szkolne w szkołach zawodowych.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr 111 z dnia 27 października 1936 r. (Nr I. R. 6207/36).

Z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1936 r. zarządzam pobieranie w państwowych szkołach zawodowych, nie objętych okólnikiem Nr 79 z dnia 8 września 1935 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 8 z dnia 25 września 1935 r., poz. 160[1]) następujących opłat szkolnych:

I. Taksa administracyjna:

a) w szkołach zawodowych niższych reorganizowanych według nowego ustroju z wyłączeniem szkół niższych — rolniczych	rocznie zł 90
b) w szkołach przysposobienia w gospodarstwie rodzinnym I stopnia	rocznie zł 30
c) w szkołach przysposobienia w gospodarstwie rodzinnym II stopnia	rocznie zł 90
d) w szkołach przysposobienia kupieckiego I stop.	rocznie zł 90
e) w szkołach przysposobienia kupieckiego II stopnia oraz w szkołach przysposobienia administracyjno-handlowego	rocznie zł 170

II. Taksę za badania psychotechniczne, taksę wstępną czyli wpisowe, taksę za egzamin końcowy oraz taksy za świadectwa i duplikaty świadectw uiszczają uczniowie wszystkich wyżej wymienionych szkół w wysokościach, ustalonych w punktach II — V okólnika Nr 79 z dnia 8 września 1935 r. (I. R. 7206/35).

III. Przy pobieraniu wyżej wymienionych opłat mają zastosowanie zasady, podane w punktach VII, VIII, IX, X i XII okólnika Nr 79 z dnia 8 września 1935 r.

IV. Przy zwalnianiu uczniów od taksy administracyjnej mają zastosowanie zasady, przewidziane w p. XI powołanego wyżej okólnika Nr 79 z dnia 8 września 1935 r., przy czym radom pedagogicznym przysługuje prawo udzielania zwolnień dzieciom rodziców niezamożnych w wysokości nieprzekraczającej: w szkołach niższych reorganizowanych według nowego ustroju 20%, a w szkołach przysposobienia — 40% wpływu, jaki osiągnęłaby szkoła, pobierając całkowitą taksę administracyjną od wszystkich uczniów zapisanych do szkoły.

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1935 r., str. 358.

V. W sprawie pobierania opłat szkolnych w państwowych liceach rolniczych obowiązują nadal wyjaśnienia, podane w piśmie Ministerstwa z dnia 31 października 1935 r. (Nr I. R. 8301/35), skierowanym do Kuratoriów Okręgów Szkolnych Poznańskiego i Lwowskiego.

Minister W. R. i O. P.: (—) *W. Swiętosławski.*

13.

Egzamin na czeladnika.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr 93 z dnia 23 września 1936 r. (Nr III. P. 3200/36).

W związku z wydaną przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego instrukcją, dotyczącą przepisów egzaminu na czeladnika (załącznik do pisma z dnia 18 kwietnia 1936 r. Nr III. TP. 1023/36) oraz pismem Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 21 sierpnia 1936 r. Nr P. R. II. 3/21, którego odpis Ministerstwo przesyła w załączeniu, poleca się, aby delegaci kuratoriów, zasiadający w komisjach egzaminacyjnych czeladniczych, przy egzaminowaniu kandydatów i ocenie wyniku z egzaminu z zakresu elementarnych wiadomości czytania, pisania, rachowania oraz ewentualnie rysowania w granicach potrzeb danego zawodu, brali pod uwgę i uwzględniali: 1) wiek kandydata, 2) rodzaj rzemiosła, 3) miejscowość, w której kandydat wypełniał obowiązek szkolny, 4) stopień szkoły powszechnej, w której kandydat pobierał naukę.

Dyrektor Departamentu: (—) *J. Firewicz.*

Pismo Min. Przemysłu i Handlu z dnia 21 sierpnia 1936 r. Nr P. R. II. 3/21 do wszystkich izb rzemieślniczych.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu poleca, aby w regulaminach komisyj egzaminacyjnych czeladniczych, wydanych na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 17 lutego 1936 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie zmiany przepisów, dotyczących egzaminu na czeladnika, Izby Rzemieślnicze wprowadziły przepis postanawiający, że w wypadkach co najmniej dostatecznego wyniku egzaminu z przedmiotów zawodowych niedostateczna ocena przy egzaminie z zakresu elementarnych wiadomości czytania, pisania, rachowania oraz ewentualnie rysowania w granicach potrzeb danego zawodu pociąga za sobą konieczność powtórzenia egzaminu w zakresie tych przedmiotów.

Powtórzenie to winno mieć miejsce w terminie od 3 do 6 miesięcy.

Naczelnik Wydziału: (—) *J. Chrzanowski.*

Okólnik Kuratorium O. S. Lw. z dnia 5 października 1936 r. Nr III. 21072/36) do wszystkich publicznych i prywatnych szkół dokształcających zawodowych w okręgu.

Przesyła się do wiadomości i stosowania, przez wyznaczonych do komisji egzaminacyjnych czeladniczych delegatów kuratorium.

Naczelnik Wydziału: (—) *Dr. K. Zagajewski.*

14.

Legitymacje szkolne i ulgi kolejowe dla młodzieży szkolnej.

Zmiana blankietów legitymacyj szkolnych i wyjaśnienia.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr 116 z dnia 4 listopada 1936 r. (I. Praw. 2540/187/36).

W legitymacjach szkolnych dla młodzieży szkolnej, ustalonych okólnikiem Nr 77 z dnia 6 września 1935 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 8, poz. 158[1]), wprowadza się z ważnością od początku roku szkolnego 1936/37 następujące zmiany:

1) Blankiety legitymacyj szkolnych wszystkich trzech typów (wzorów) zostały na żądanie Ministerstwa Komunikacji uzupełnione na stronie pierwszej, bezpośrednio po nazwisku ucznia (słuchacza), nową rubryką: „urodz. w roku 19.....", na wpisanie roku urodzenia ucznia (słuchacza). Rubryka ta winna być zawsze wypełniona bardzo dokładnie i czytelnie.

2) Na legitymacjach szkolnych wzoru Nr 1-b) i Nr 1-c), mających oddzielne blankiety, przeznaczone na półrocza szkolne, wprowadzono nieco inny podział na półrocza, umieszczając na jednym blankiecie miesiące: wrzesień - luty (zamiast lipiec - grudzień), na drugim miesiące: marzec - sierpień (zamiast styczeń - czerwiec).

Szkoły, które posiadają zapas blankietów legitymacyj z ubiegłego roku szkolnego bez powyższych uzupełnień i zmian, mogą użytkować je dalej do końca stycznia 1937 r., dopisując jednak po nazwisku ucznia rok jego urodzenia.

Wprowadzanie jakichkolwiek zmian i poprawek w tekście legitymacyj jest niedozwolone.

Do wspomnianego na wstępie okólnika Nr 77 z 6 września 1935 r., który ważny jest nadal na rok szkol. 1936/37, dodaje się następujące wyjaśnienia:

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1935 r., str. 325.

Do ustępu III. 1) Zrównane w zakresie ulg kolejowych ze szkołami publicznymi są prywatne szkoły powszechne, zaliczone przez inspektora szkolnego do kategorii szkół, przez uczęszczanie do których dziecko spełnia obowiązek szkolny.

W wypadkach wątpliwych decyduje właściwy kurator okręgu szkolnego.

2) Uczniowie prywatnych szkół średnich ogólno-kształcących i zakładów kształcenia nauczycieli mogą korzystać z ulg taryfowych na kolejach jedynie w wypadku, jeżeli szkoły te posiadają prawa szkół państwowych.

Do ustępu IV. Wzory legitymacyj szkolnych z wprowadzonymi od r. szkol. 1936/37 uzupełnieniami i zmianami, podaje się w załączeniu.

Do ustępu V punt. 1 Wystawiając legitymację należy po nazwisku ucznia, w rubryce na to przeznaczonej, wpisać rok jego urodzenia, a w rubryce następnej, przeznaczonej na określenie miejsca zamieszkania, należy podać w miastach dokładny adres ucznia.

W razie zmiany miejsca zamieszkania, należy uczniowi wydać nową legitymację.

Tekst podłużnej pieczątki z nazwą szkoly (zakładu, kursu) winien być tak ułożony, aby się mieścił w prostokącie 60×20 mm, odpowiadającym miejscu pozostawionemu na blankiecie legitymacji na odciśnięcie podłużnej pieczątki.

Własnoręczny „podpis władzy szkolnej" winien być kładziony na linii, a nie pod lub nad linią.

Do ustępu V pkt 2 i do ustępu VI. Potwierdzenie tożsamości osoby (na fotografii) oraz ważności legitymacji należy uskuteczniać za pomocą pieczęci urzędowej szkoły (pieczęci okrągłej, a w szkołach dokształcających zawodowych owalnej), nie zaś podlużnej pieczątki z nazwą szkoły.

Niewłaściwe zastosowanie podłużnej pieczątki, zamiast szkolnej pieczęci urzędowej, powoduje nieważność legitymacji, jako dokumentu urzędowego i pozbawia ucznia możności korzystania z ulg kolejowych.

Do ustępu VII. Legitymacje z klauzulą o uprawnieniu do ulg kolejowych wydawane być mogą wyłącznie uczniom, kórzy nie przekroczyli 30 lat. Gdy w terminie wystawienia legitymacji uczeń nie ma jeszcze ukończonych 30 lat, lecz kończy je w ciągu danego roku kalendarzowego, może on korzystać z legitymacji szkolnej, uprawniającej do ulg kolejowych dla młodzieży szkolnej, jeszcze do końca stycznia następnego roku kalendarzowego, po czym klauzula o uprawnieniu do ulg kolejowych musi być na legitymacji przekreślona.

Wobec powyższego uczniom, którzy ukończyli 30 lat i:

a) posiadają legitymacje wzoru Nr 1 a) — klauzulę o uprawnieniu do ulg kolejowych nalezy skreślić przy zatwierdzaniu ważności legitymacji na drugie półrocze (w końcu stycznia),

b) posiadają legitymacje wzoru Nr 1 b) lub 1 c) — klauzulę o uprawnieniu do ulg kolejowych należy skreślić również w końcu stycznia, przy potwierdzaniu ważności legitymacji na miesiąc luty.

Do ustępu IX. Legitymacje w szkołach akademickich nie podlegają opłatom zgodnie z wyjaśnieniem Nr IV NS. 1844/36 z dnia 2 maja 1936 r.

Do ustępu XI. Legitymacje wydane uczniom w zamian za legitymacje skradzione bądź zgubione, winny być zaopatrywane innymi numerami niż legitymacje pierwotnie wydane.

Do ustępu XII. Szkoły, zakłady i kursy, niewymienione indywidualnie w specjalnym wykazie, ogłaszanym przez Ministerstwo Komunikacji w Dz. Taryf i Zarządzeń Kolejowych, nie są uprawnione do wystawiania legitymacyj szkolnych, ustalonych okólnikiem Nr 77 z 6 września 1935 r.

Nie dotyczy to szkół powszechnych. Szkoły te nie są indywidualnie wymieniane w wykazie; wydają one legitymacje w myśl zasad, ustalonych w niniejszym okólniku pod rozdziałem: Do ustępu III, pkt 1.

W wykazie zakładów naukowych, ogłaszanym w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych, nie podaje się również kursów uzupełniających naukowych, organizowanych przez państwowe władze szkolne dla nauczycieli szkół średnich ogólno-kształcących, powszechnych i zawodowych. Wydawanie legitymacyj dla uczestników takich kursów reguluje taryfa osobowa P. K. P. (cz. II, § 61, pkt 4—7), obowiązująca od dnia 1 stycznia 1936 r.

Wykaz powyższy ogłaszany jest raz w roku — na początku roku szkolnego. Uzupełnienie tego wykazu w ciągu roku szkolnego nie jest przewidywane.

Po ukazaniu się nowego wykazu władze szkolne zawiadamiają dyrekcje i kierownictwa podległych im bezpośrednio szkół, o utracie, względnie nabyciu uprawnienia do wystawiania legitymacyj szkolnych.

U w a g a. Stosowanie obowiązujących wzorów legitymacyj szkolnych napotyka na trudności w niższych szkołach rolniczych, w których rok szkolny rozpoczyna się dnia 15 stycznia i kończy się 15 grudnia, podczas gdy na blankiecie legitymacji szkolnej wzoru Nr 1-a) uwidocznione są terminy ważności legitymacji: 1) — do 31 stycznia, 2) — do 30 września.

W tych szkołach należy wydawać uczniom w drugim półroczu szkolnym, na czas od 1 października, nowe legitymacje. Ważność tych legitymacyj wygaśnie po upływie pierwszego okresu, tj. z dniem 31 stycznia następnego roku kalendarzowego, o ile nie zostanie przedłużona na okres następny.

P. o. Dyrektora Departamentu: (—) *A. Nowak.*

Wzory legitymacyj szkolnych.

W z ó r a)

Str. 1

LEGITYMACJA SZKOLNA

na rok 19 . . / . . Nr. . . . . . .

. . . .

urodz. w roku 19 . . , zamieszkały-a

w . . . .

st. kol. . . . . . jest słuchaczem-ką / uczniem-enicą

Pieczątka podłużna szkoły

Podpis władzy szkolnej

Pieczęć sucha

Str. 2

Fotografia 37x52 mm bez nakrycia głowy na jasnym tle

Pieczęć szkoły

Uprawnia do ulgowych przejazdów kolejami państwowymi według ulg taryfowych czasokresowych dla młodzieży szkolnej

Podpis właściciela legitymacji

Ważna do dn. 31 stycznia 19 . . r.	Ważna do dn. 30 września 19 . . r.
Pieczęć szkoły	Pieczęć szkoły

W z ó r b)

Str. 1

LEGITYMACJA SZKOLNA

na rok 19 . . / . . Nr. . . . . . .

. . . .

urodz. w roku 19 . . , zamieszkały-a

w . . . .

st. kol. . . . . . jest uczniem-enicą

Pieczątka podłużna szkoły

Pieczęć sucha

. . . . Podpis władzy szkolnej

Ważna na miesiąc

Wrzesień	Październik	Listopad
Pieczęć szkoły	Pieczęć szkoły	Pieczęć szkoły

Str. 2

Fotografia 37x52 mm bez nakrycia głowy na jasnym tle

Pieczęć szkoły

Uprawnia do ulgowych przejazdów kolejami państwowymi według ulg taryfowych czasokresowych dla młodzieży szkolnej

Podpis właściciela legitymacji

Ważna na miesiąc

Grudzień	Styczeń	Luty
Pieczęć szkoły	Pieczęć szkoły	Pieczęć szkoły

Wzór c)

Str. 1

LEGITYMACJA SZKOLNA

na rok 19 . . / . . Nr. . . . . .

. . . .

urodz. w roku 19 . ., zamieszkały-a

w . . . .

st. kol. . . . . . jest uczniem-enicą / słuchaczem-ką

Pieczątka podłużna szkoły

Pieczęć sucha

. . . . Podpis władzy szkolnej

Ważna na miesiąc

Wrzesień	Październik	Listopad
Pieczęć szkoły	Pieczęć szkoły	Pieczęć szkoły

Str. 2

Fotografia 37x52 mm bez nakrycia głowy na jasnym tle

Pieczęć szkoły

Uprawnia do ulgowych przejazdów kolejami państwowymi według ulg taryfowych czasokresowych dla młodzieży szkolnej

Podpis właściciela legitymacji

Ważna na miesiąc

Grudzień	Styczeń	Luty
Pieczęć szkoły	Pieczęć szkoły	Pieczęć szkoły

Wykaz szkół na rok szkolny 1936/37.

Nr O. 23151/36. Kuratorium O. S. Lw. ogłasza niżej nowy wykaz zakładów naukowych tutejszego Okręgu, których wychowańcom (wychowanicom) przysługują ulgi taryfowe. Wykaz ten jest wyciągiem z wykazu ogólnego, ogłoszonego w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr 35 z dnia 12 października 1936 r. (obwieszczenie Nr H. O. II. 24/142).

Zarazem podaje się do wiadomości, że według pisma Ministerstwa Komunikacji, Departament Handlowo-Taryfowy, z dnia 14 października 1936 r. Nr H. O. II. 24/149, podanego do wiadomości zarządzeniem Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 19 października 1936 r. Nr I. Praw. 2540/183/36, wykaz ten do czasu przedrukowania go w roku przyszłym nie będzie zmieniany i uzupełniany doraźnymi zarządzeniami. Wszelkie zatem zmiany nazw szkół itp. będą mogły być uwzględnione dopiero z nowym rokiem szkolnym.

P. o. Naczelnik Wydziału: *(—) Koestlich.*

Wykaz zakładów naukowych, których wychowańcom (wychowanicom) przysługują ulgi taryfowe.

GRUPA A.

3.[1]*) Szkoły artystyczne.*

Lwów — Lwowskie Konserwatorium Muzyczne im. Karola Szymanowskiego,

Lwów — Wydział Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego Państwowej Szkoły Technicznej we Lwowie (ul. Snopkowska 47),

Lwów — Wyższy Instytut Muzyczny im. Łysenki,

Lwów — Zakład Muzyczny Malwiny Reyssówny,

Lwów — Konserwatorium Polskiego Towarzystwa Muzycznego.

Przemyśl — Instytut Muzyczny im. Fr. Chopina Wandy Cyrbesowej,

Przemyśl — Filia Instytutu Muzycznego im. M. Łysenki we Lwowie.

Stanisławów — Konserwatorium T-wa Muz. im. St. Moniuszki.

4. Szkoły średnie ogólnokształcące.

a) Szkoły państwowe.

Województwo lwowskie.

Brzozów — Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne,

Drohobycz — Państwowe Gimnazjum Męskie im. Króla Władysława Jagiełły,

Gródek Jagielloński — Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne im. Króla Władysława Jagiełły,

Jarosław — I Państwowe Gimnazjum Męskie im. Marszałka Józefa Piłsudskiego,

Jarosław — II Państwowe Gimnazjum Męskie im. Augusta Witkowskiego,

Jaworów — Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne,

Krosno — Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne im. M. Kopernika,

Leżajsk — Państwowe Gimnazjum Koedykacyjne im. Bol. Chrobrego,

Lwów — I Państwowe Gimnazjum Męskie im. M. Kopernika,

Lwów — II Państwowe Gimnazjum Męskie im. Karola Szajnochy,

---

[1]) 1. Szkoły wyższe i 2. Zakłady naukowe teologiczne — opuszczono.

Lwów — III Państwowe Gimnazjum Męskie im. Kr. Stefana Batorego,

Lwów — IV Państwowe Gimnazjum Męskie im. Jana Długosza,

Lwów — V Państwowe Gimnazjum Męskie im. Hetmana Stan. Żółkiewskiego,

Lwów — VI Państwowe Gimnazjum Męskie im. Stan. Staszica,

Lwów — VII Państwowe Gimnazjum Męskie im. Tad. Kościuszki,

Lwów — VIII Państwowe Gimnazjum Męskie im. Kr. Kazimierza Wielkiego,

Lwów — IX Państwowe Gimnazjum Męskie im. Jana Kochanowskiego,

Lwów — X Państwowe Gimnazjum Męskie im. H. Sienkiewicza,

Lwów — XI Państwowe Gimnazjum Męskie im. J. i A. Śniadeckich,

Lwów — XII Państwowe Gimnazjum Męskie im. Stanisława Szczepanowskiego,

Lwów — Państwowe Gimnazjum Męskie z ruskim językiem nauczania (koeduk.),

Lwów — Filia Państwowego Gimnazjum Męskiego z ruskim językiem nauczania,

Lwów — Państwowe Gimnazjum Żeńskie im. Królowej Jadwigi,

Lwów — Korpus Kadetów Nr 1,

Łańcut — Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne im. H. Sienkiewicza,

Nisko — Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne im. Stefana Czarnieckiego,

Przemyśl — I Państwowe Gimnazjum Męskie im. Juliusza Słowackiego,

Przemyśl — II Państwowe Gimnazjum Męskie im. prof. Kazimierza Morawskiego,

Przemyśl — Państwowe Gimnazjum Męskie z ruskim językiem nauczania,

Rawa Ruska — Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne,

Rzeszów — I Państwowe Gimnazjum Męskie im. Stanisława Konarskiego,

Rzeszów — II Państwowe Gimnazjum Męskie im. Stanisława Sobińskiego,

Sambor — I Państwowe Gimnazjum Męskie im. A. Mickiewicza,

Sambor — II Państwowe Gimnazjum Męskie im. M. Kopernika,

Sanok — Państwowe Gimnazjum Męskie im. Królowej Zofii,

Sokal — Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne im. Antoniego Malczewskiego,

Tarnobrzeg — Państwowe Gimnazjum Koeudukacyjne im. Jana Tarnowskiego,

Żółkiew — Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne im. Hetmana Stanisława Żółkiewskiego.

Województwo stanisławowskie.

Kolomyja — Państwowe Gimnazjum Męskie im. Kazimierza Jagiellończyka,

Kołomyja — Państwowe Gimnazjum Męskie z ruskim językiem nauczania,

Rohatyn — Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne im. Piotra Skargi,

Stanisławów — I Państwowe Gimnazjum Męskie im. Mieczysława Romanowskiego,

Stanisławów — II Państwowe Gimnazjum Męskie im. Marszałka Piłsudskiego,

Stanisławów — III Państwowe Gimnazjum Męskie im. Stanisława Staszica,

Stanisławów — Państwowe Gimnazjum Męskie z ruskim językiem nauczania,

Stryj — I Państwowe Gimnazjum Męskie im. Marszałka Józefa Piłsudskiego,

Stryj — II Państwowe Gimnazjum Męskie im. Prezydenta Rzeczypospolitej Prof. Ignacego Mościckiego,

Śniatyn — Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne im. Franciszka Karpińskiego,

Tłumacz — Państwowe Gimnazjum Męskie (koeudukacja).

Województwo tarnopolskie.

Brody — Państwowe Gimnazjum Męskie im. Józefa Korzeniowskiego,

Brzeżany — Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne,

Buczacz — Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne,

Czortków — Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne im. J. Słowackiego,

Kamionka Strumiłłowa — Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne im. Kornela Ujejskiego,

Tarnopol — I Państwowe Gimnazjum Męskie im. Wincentego Pola,

Tarnopol — II Pańswowe Gimnazjum Męskie im. Juliusza Słowackiego,

Tarnopol — III Pańswowe Gimnazjum Męskie im. Mikołaja Kopernika,

Tarnopol — Państwowe Gimnazjum Żeńskie im. Marszałka Józefa Piłsudskiego,

Trembowla — Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne,

Zaleszczyki — Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne,

Zbaraż — Państwowe Gimnazjum Koedukacyjne im. H. Sienkiewicza,

Złoczów — Państwowe Gimnazjum Koeudukacyjne im. Króla Jana Sobieskiego.

b) Szkoły prywatne.

Województwo lwowskie.

Borysław Tustanowice — Prywatne Gimnazjum Koedukacyjne Towarzystwa Prywatnego Polskiego Gimnazjum Realnego dla Borysławia i Tustanowic S-ka z ogr. odpow.,

Bąkowice pod Chyrowem — Prywatne Gimnazjum Męskie OO. Jezuitów,

Chodorów — Prywatne Gimnazjum Koedukacyjne im. Artura Grottgera,

Dobromil — Prywatne Gimnazjum Koedukacyjne Miejskie im. Herburtów,

Drohobycz — Prywatne Gimnazjum Koedukacyjne im. Leona Sternbacha,

Drohobycz — Prywatne Gimnazjum Koedukacyjne im. H. Sienkiewicza,

Drohobycz — Prywatne Gimnazjum Koedukacyjne im. J. Franki Ukraińskiego Towarzystwa Pedagogicznego „Ridna Szkoła",

Jarosław — Prywatne Gimnazjum Żeńskie im. M. Marceliny Darowskiej SS. Niepokalanego Poczęcia N. M. P.,

Jarosław — Prywatne Gimnazjum Żeńskie im. Juliusza Słowackiego,

Jaworów — Prywatne Gimnazjum Koedukacyjne im. J. Mokaweja Ukr. T-wa Pedag. „Ridna Szkoła",

Lubaczów — Prywatne Gimnazjum Koedukacyjne Powiatowego T-wa Szkoły Średniej,

Lwów — Prywatne Gimnazjum Żeńskie Józefiny S. Goldblatt Kamerlingowej,

Lwów — Prywatne Gimnazjum Żeńskie D-ra Adeli Karp-Fuchsowej,

Lwów — Prywatne Gimnazjum Żeńskie im. Adama Mickiewicza Olgi Żychowiczowej,

Lwów — Prywatne Gimnazjum Żeńskie Zgromadzenia SS. Najświętszej Rodziny z Nazaretu,

Lwów — Prywatne Gimnazjum Żeńskie im. Zofii Strzałkowskiej,

Lwów — Prywatne Gimnazjum Żeńskie Zgromadzenia SS. de Notre Dame,

Lwów — Prywatne Gimnazjum Żeńskie Konwentu SS. Sercanek,

Lwów — Prywatne Gimnazjum Żeńskie SS. Bazylianek,

Lwów — Prywatne Gimnazjum Żeńskie im. Juliusza Słowackiego,

Lwów — Prywatne Gimnazjum Żeńskie Zgromadzenia SS. Urszulanek,

Lwów — Prywatne Gimnazjum Męskie Żydowskiego Towarzystwa Szkoły Ludowej i Średniej,

Lwów — Prywatne Gimnazjum Żeńskie Żydowskiego Towarzystwa Szkoły Ludowej i Średniej,

Lwów — Prywatne Gimnazjum Żeńskie z ukr. jęz. naucz. im. E. J. Kokurudzów Ukr. T-wa Pedag. „Ridna Szkoła",

Łańcut — Prywatne Gimnazjum Żeńskie SS. Boromeuszek,

Przemyśl — Prywatne Gimnazjum Żeńskie PP. Benedyktynek,

Przemyśl — Prywatne Gimnazjum Żeńskie im. Marii Konopnickiej,

Przemyśl — Prywatne Gimnazjum Żeńskie Ukraińskiego Instyt. dla Dziewcząt,

Przemyśl — Prywatne Gimnazjum Koedukacyjne Żydowskiego Towarzystwa Szkoły Ludowej i Średniej,

Przeworsk — Prywatne Gimnazjum Koedukacyjne Miejskie im. Króla Władysława Jagiełły,

Rzeszów — Prywatne Gimnazjum Żeńskie Towarzystwa Prywatnego Gimnazjum Żeńskiego,

Sambor — Prywatne Gimnazjum Żeńskie im. Marii Konopnickiej Towarzystwa Prywatnego Gimnazjum Żeńskiego im. Marii Konopnickiej,

Sanok — Prywatne Gimnazjum Żeńskie im. Emilii Plater,

Turka n/Stryjem — Prywatne Gimnazjum Koedukacyjne im. Marszałka Józefa Piłsudskiego T-wa Gimnazjalnego.

Województwo stanisławowskie.

Dolina — Polskie Prywatne Gimnazjum Koedukacyjne im. Zygmunta Krasińskiego,

Horodenka — Prywatne Polskie Gimnazjum Koedukacyjne Towarzystwa Szkoły Średniej,

Kałusz — Miejskie Gimnazjum Koedukacyjne,

Kołomyja — Prywatne Gimnazjum Żeńskie Zgromadzenia SS. Urszulanek,

Kołomyja — Prywatne Gimnazjum Żeńskie Żydowskiego Towarzystwa Szkoły Ludowej i Średniej,

Kołomyja — Prywatne Gimnazjum Żeńskie Koła Ukr. T-wa Pedagogicznego „Ridna Szkoła",

Stanisławów — Prywatne Gimnazjum Żeńskie Zgromadzenia SS. Urszulanek,

Stanisławów — Prywatne Gimnazjum Koedukacyjne Żydowskiego Towarzystwa Szkoły Ludowej i Średniej,

Stanisławów — Prywatne Gimnazjum Żeńskie im. Elizy Orzeszkowej,

Stanisławów — Prywatne Gimnazjum Żeńskie SS. Bazylianek,

Stryj — Prywatne Gimnazjum Żeńskie Towarzystwa Gimnazjum Żeńskiego,

Stryj — Prywatne Gimnazjum Polskie Żeńskie.

Województwo tarnopolskie.

Borszczów — Polskie Prywatne Gimnazjum Koedukacyjne,

Brody — Prywatne Gimnazjum Żeńskie im. E. Orzeszkowej,

Jazłowiec — Prywatne Gimnazjum Żeńskie Konwentu SS. Niepokalanego Poczęcia N. M. P. im. Matki Marceliny Darowskiej,

Przemyślany — Polskie Prywatne Gimnazjum Koedukacyjne im. Królowej Jadwigi,

Radziechów — Prywatne Gimnazjum Koedukacyjne im. Marszałka Badeniego,

Tarnopol — Prywatne Gimnazjum Koedukacyjne Towarzystwa „Ridna Szkoła" U. T. P,

Tarnopol — Prywatne Gimnazjum Żeńskie T-wa Szkoły Ludowej,

Złoczów — Prywatne Gimnazjum Koedukacyjne Ukr. T-wa Pedagogicznego „Ridna Szkoła".

5. *Szkoły zawodowe typu zasadniczego i przysposobienia zawodowego.*

Województwo lwowskie:

Albigowa — Powiatowa Ludowa Szkoła Rolnicza Żeńska,
Bolechów — Państwowa Szkoła dla Leśniczych,

Borysław — Państwowa Szkoła Wiertnicza,

Borysław — 3-lenia Koeudukacyjna Szkoła Handlowa Tow. Przyjaciół Szkoły Handlowej,

Borysław — Szkoła Zawodowa Żeńska Tow. Szkoły Ludowej,

Borysław — Prywatna Szkoła Krawiecko-Bieliźniarska Tow. Szkoły Ludowej,

Drohobycz — Średnia Szkoła Techniczna Tow. Średniej Szkoły Technicznej,

Drohobycz — 3-letnia Koedukacyjna Szkoła Handlowa Tow. Szkoły Handlowej,

Drohobycz — Prywatne Koedukacyjne Gimnazjum Kupieckie Tow. Szkoły Handlowej,

Drohobycz — Szkoła Zawodowa Żeńska im. E. Orzeszkowej Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet,

Dublany — Państwowe Kursy Gorzelnicze,

Gródek Jagielloński — Państw. Ludowa Szkola Rolnicza (męska),

Jarosław — Państwowa Szkoła Budownictwa,

Jarosław — Szkoła Majstrów Budowlanych przy Państwowej Szkole Budownictwa,

Jarosław — 4-letnia Koedukacyjna Szkoła Handlowa Tow. Szkoły Handlowej,

Jarosław — Prywatne Koedukacyjne Gimnazjum Kupieckie Tow. Szkoły Handlowej,

Jarosław — Jednoroczna Szkoła Przysposobienia Handlowego dla Absolwentów Szkół Średnich T. S. H.,

Jaworów — Państwowa Szkoła Przemysłu Drzewnego,

Jaworów — Państwowa Szkoła Stolarska,

Jaworów — Prywatna Jednoroczna Koedukacyjna Szkoła Handlowa z ukraińskim językiem nauczania Koła U. T. P. „Ridna Szkoła",

Jaworów — Prywatna Koedukacyjna Szkoła Przysposobienia Kupieckiego I stopnia z ukraińskim językiem nauczania Kola U. T. P. „Ridna Szkoła",

Korczyna pow. Krosno — Prywatna Ludowa Szkoła Rolnicza (żeńska) S. S. Służebnic. Najśw. Serca Jezusowego,

Krosno — Państwowa Szkoła Tkacka,

Lwów — Państwowa Szkoła Ekonomiczno-Handlowa,

Lwów — Państwowa Szkoła Techniczna,

Lwów — Państwowe Gimnazjum Mechaniczne,

Lwów — Państwowe Gimnazjum Elektryczne,

Lwów — Państwowa Szkoła Położnych,

Lwów — Państwowa Koedukacyjna Szkoła Przysposobienia Kupieckiego II stopnia,

Lwów — Państwowa Szkoła Rzemieślniczo-Przemysłowa przy Państwowej Szkole Technicznej,

Lwów — Państwowa Koedukacyjna Szkoła Przysposobienia Administracyjno-Handlowego,

Lwów — Państwowa Roczna Szkoła Przysposobienia w Gospodarstwie Rodzinnym II stopnia,

Lwów — Państwowa Szkoła Zawodowa Żeńska,

Lwów — Państwowe Żeńskie Gimnazjum Kupieckie,

Lwów — Państwowe Żeńskie Gimnazjum Krawieckie,

Lwów — Państwowa Żeńska Szkoła Krawiecko-Bieliźniarska,

Lwów — Państwowe Gimnazjum Kupieckie Męskie,

Lwów — Koedukacyjne Liceum Handlowe Tow. Liceum Handlowego,

Lwów — 3-letnia Koeudukacyjna Szkoła Handlowa Tow. Szkoły Handlowej im. Dr Ernesta Adama,

Lwów — Prywatne Koedukacyjne Gimnazjum Kupieckie Tow. Szkoły Handlowej,

Lwów — Szkoła Majstrów Budowlanych przy Państwowej Szkole Technicznej,

Lwów — Państwowy Ogólny Kurs Radiotelegrafii i Radiotelefonii przy Państwowej Szkole Technicznej,

Lwów — Trzyletnia Koedukacyjna Szkoła Handlowa Tow. „Ridna Szkoła",

Lwów — Trzyletnia Koedukacyjna Szkoła Handlowa Żydowskiego Tow. Szkoły Handlowej,

Lwów — Szkoła Rzemieślniczo-Przemysłowa Tow. Warsztatów Rękodzielniczych dla młodzieży żydowskiej im. dr A. Korkisa,

Lwów — Szkoła Zawodowa Żeńska Tow. Warsztatów Rękodzielniczych dla dziewcząt żydowskich,

Lwów — Prywatne Gimnazjum Krawieckie Towarzystwa Warsztatów Rękodzielniczych dla dziewcząt żydowskich,

Lwów — Prywatna Szkoła Krawiecko-Bieliźniarska Towarzystwa Warsztatów Rękodzielniczych dla dziewcząt żydowskich,

Lwów — Jednoroczna Szkoła Gospodarstwa Domowego Tow. Warsztatów Rękodzielniczych dla dziewcząt żydowskich,

Lwów — Szkoła Zawodowa Żeńska im. św. Teresy Zgromadzenia SS. Opatrzności Bożej,

Lwów — Prywatna Roczna Szkoła Przysposobienia w Gospodarstwie Rodzinnym I stopnia SS. Opatrzności Bożej,

Lwów — Szkoła Zawodowa Żeńska Zgromadzenia SS. Bazylianek,

Lwów — Szkoła Rzemiosłowa Żeńska Spółdzielni „Trud",

Lwów — „Technicum" Prywatna Jednoroczna Szkoła Przysposobienia Technicznego,

Lwów — Prywatna Szkoła Zielarska Małopolskiego Tow. Zielarskiego,

Lwów — Państwowa Męska Szkoła Przyspobienia Kupieckiego I stopnia,

Lwów — Szkoła Pielęgniarska przy Państwowym Szpitalu Powszechnym,

Miłocin — Państwowa Szkoła Rolnicza (męska),

Mokrzyszów — Ludowa Szkoła Rolnicza (męska) Tarnobrzeskiego Wydziału Powiatowego,

Pohorce — Szkoła Gospodarcza Żeńska Tow. Gospodarczego Wykształcenia Kobiet we Lwowie,

Przemyśl — Państwowa Szkoła Handlowa Męska i Żeńska,

Przemyśl — Państwowe Koedukacyjne Gimnazjum Kupieckie,

Przemyśl — Koedukacyjne Liceum Handlowe Tow. Liceum Handlowego,

Przemyśl — Prywatna Roczna Szkoła Przysposobienia w Gospodarstwie Rodzinnym I stopnia Tow. Szkoły Ludowej,

Przemyśl — Państwowa Jednoroczna Koedukacyjna Szkoła Przysposobienia Kupieckiego I stopnia,

Przemyśl — Średnia Szkoła Zawodowa Żeńska Tow. Szkoły Ludowej,

Przemyśl — Prywatne Żeńskie Gimnazjum Krawieckie Tow. Szkoły Ludowej,

Przemyśl — Prywatna Szkoła Krawiecko-Bieliźniarska Tow. Szkoły Ludowej,

Przemyśl — Szkoła Zawodowa Żeńska Tow. Warsztatów Rękodzielniczych dla dziewcząt żydowskich,

Przemyśl — Ludowa Szkoła Rolnicza Żeńska SS. Służebnic Najśw. Serca Jezusowego,

Rawa Ruska — Szkoła Zawodowa Żeńska Tow. Szkoły Ludowej,

Rozwadów — Trzyletnia Koedukacyjna Szkoła Handlowa Tow. Szkół Zawodowych,

Rudnik n/S. — Państwowa Szkoła Przemysłu Drzewnego,

Rudnik n/S. — Państwowa Szkoła Stolarska,

Rzeszów — Trzyletnia Koedukacyjna Szkoła Handlowa Tow. Szkoły Ludowej,

Rzeszów — Prywatne Koedukacyjne Gimnazjum Kupieckie Tow. Szkoły Ludowej,

Rzeszów — Szkoła Rzemiosł Tow. Prywatnej Szkoły Przemysłowej,

Rzeszów — Prywatna Szkoła Zawodowa Żeńska Tow. Szkoły Ludowej,

Rzeszów — Prywatne Żeńskie Gimnazjum Krawieckie Tow. Szkoły Ludowej,

Rzeszów — Prywatna Szkoła Krawiecko-Bieliźniarska Tow. Szkoły Ludowej,

Rzeszów — Prywatna Roczna Szkoła Przysposobienia w Gospodarstwie Rodzinnym I stopnia Tow. Szkoły Ludowej,

Rzeszów — Państwowa Szkoła Mleczarska,

Sambor — Trzyletnia Koedukacyjna Szkoła Handlowa Tow. Szkoły Handlowej,

Sambor — Prywatne Koedukacyjne Gimnazjum Kupieckie Tow. Szkoły Handlowej,

Sambor — Trzyletnia Koedukacyjna Szkoła Handlowa Fundacji Ozjasza Gotthelfa,

Sambor — Średnia Szkoła Zawodowa Żeńska im. Sobińskiego Tow. Średniej Szkoły Zawodowej,

Sambor — Prywatny Jednoroczny Kurs Przysposobienia w Gospodarstwie Rodzinnym Tow. Szkoły Zawodowej,

Sambor — Szkoła Przemysłowa Żeńska Fundacji Ozjasza Gotthelfa,

Sanok — Trzyletnia Koedukacyjna Szkoła Handlowa Związku Nauczycielstwa Polskiego,

Sanok — Prywatne Koedukacyjne Gimnazjum Kupieckie Związku Nauczycielstwa Polskiego,

Snopków pod Lwowem — Prywatna Szkoła Gospodarcza Żeńska Tow. Gospodarczego Wykształcenia Kobiet,

Sokal — Trzyletnia Koedukacyjna Szkoła Handlowa Stanisława Korwin-Kochanowskiego,

Sokal — Prywatne Koedukacyjne Gimnazjum Kupieckie Stanisława Korwin-Kochanowskiego,

Suchodół — Państwowa Szkoła Rolnicza (męska),

Wólka Kapitańska (Lwów) — Państwowa Szkoła Ogrodnicza,

Żółkiew — Szkoła Zawodowa Żeńska Tow. Ochrony Dzieci i Młodzieży Żydowskiej,

Żółkiew — Prywatna Szkoła Krawiecko-Bieliźniaska Towarzystwa Ochrony Dzieci i Młodzieży Żydowskiej.

Województwo stanisławowskie.

Bereźnica — Państwowa Półtoraroczna Szkoła Rolnicza (męska),

Czernica pow. Żydaczów — Państwowe Liceum Rolnicze (męskie),

Horodenka — Państwowa Szkoła Rolnicza (męska),

Kałusz — Prywatna Ludowa Szkoła Rolnicza Żeńska Tow. Gospodarczego Wykształcenia Kobiet we Lwowie,

Kołomyja — Trzyletnia Koedukacyjna Szkoła Handlowa Tow. Szkoły Handlowej,

Kołomyja — Prywatne Koedukacyjne Gimnazjum Kupieckie Tow. Szkoły Handlowej,

Kołomyja — Państwowa Szkoła Przemysłu Drzewnego,

Kołomyja — Prywatny Kurs Przysposobienia w Gospodarstwie Rodzinnym Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet,

Kołomyja — Państwowa Szkoła Szewska,

Kołomyja — Prywatna Szkoła Zawodowa Żeńska Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet,

Kołomyja — Prywatna Szkoła Krawiecko-Bieliźniarska Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet,

Kołomyja — Prywatny Kurs Przysposobienia w Gospodarstwie Rodzinnym Związku „Wuzet",

Miłowanie — Prywatna Ludowa Szkoła Rolnicza (męska) Tow. „Proświta",

Stanisławów — Państwowa Czteroletnia Koedukacyjna Szkoła Handlowa,

Stanisławów — Państwowe Koedukacyjne Gimnazjum Kupieckie,

Stanisławów — Państwowa Szkoła Przemysłu Drzewnego,

Stanisławów — 3-klasowa Koedukacyjna Szkoła Handlowa Tow. Szkoły Handlowej,

Stanisławów — Jednoroczna Szkoła Przysposobienia Kupieckiego I stopnia Tow. Szkoły Handlowej,

Stanisławów — Jednoroczna Szkoła Przysposobienia Kupieckiego II stopnia Tow. Szkoły Handlowej,

Stanisławów — Szkoła Przemysłowa Żeńska Tow. Szkoły Przemysłowej,

Stanisławów — Prywatna Roczna Szkoła Przysposobienia w Gospodarstwie Rodzinnym I stopnia Tow. Szkoły Przemysłowej,

Stanisławów — Szkoła Zawodowa Żeńska Związku Szerzenia Wykształcenia Zawodowego wśród Żydów w Małopolsce,

Stanisławów — Szkoła Rzemieślniczo-Przemysłowa Związku „Wuzet",

Stryj — Państwowa Szkoła Tkacka,

Stryj — Trzyletnia Koedukacyjna Szkoła Handlowa Franciszka Świderskiego,

Stryj — 2-kl. Liceum Handlowe Franciszka Świderskiego,

Stryj — Prywatne Koedukacyjne Gimnazjum Kupieckie Tow. Szkoły Handlowej,

Stryj — Szkoła Rzemieślniczo-Przemysłowa Tow. „Warsztaty Rękodzielnicze dla Młodzieży **Żydowskiej"**,

Stryj — Szkoła Mechaniczna Tow. „Warsztaty Rękodzielnicze dla Młodzieży Żydowskiej",

Stryj — Prywatna Szkoła Mleczarska Towarzystwa „Masłosojuz",

Stryj — Kurs Przysposobienia w Gospodarstwie Rodzinnym Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet,

Stryj — Szkoła Zawodowa Żeńska Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet,

Stryj — Prywatne Koedukacyjne Gimnazjum Kupieckie Tow. Szkoły Handlowej,

Żabie — Państwowa Wysokogórska Szkoła Rolnicza (męska),

Województwo tarnopolskie.

Brody — Ttrzyletnia Koedukacyjna Szkola Handlowa Dawida Loewina,

Brzeżany — Szkoła Przemysłu Drzewnego Tow. Szkoły Zawodowej Przemysłu Drzewnego,

Brzeżany — Szkoła Stolarska Tow. Szkoły Zawodowej Przemysłu Drzewnego,

Brzeżany — Prywatna Koedukacyjna Szkoła Handlowa Tow. Szkoły Handlowej,

Czortków — Trzyletnia Koedukacyjna Szkoła Handlowa Gusty Buchsgang,

Czortków — Jednoroczna Szkoła Przysposobienia Kupieckiego Gusty Buchsganug,

Jazlowiec — Prywatne Seminarium Gospodarcze Zgromadzenia SS. Niepokalanego Poczęcia N. Marii Panny,

Kamionka Strumiłowa — Państwowa Szkoła Rzemiosł,

Kamionka Strumiłowa — Państwowa Szkoła Mechaniczna,

Kamionka Strumiłowa — Państwowa Szkoła Stolarska,

Olesko — Powiatowa Ludowa Szkoła Rolnicza Żeńska,

Szybalin — Prywatne Koedukacyjne Kursy Rolniczo-Gospodarcze Michała Waśkowa,

Tarnopol — Państwowa Szkoła Slusarstwa Maszynowego,

Tarnopol — Państwowe Gimnazjum Mechaniczne,

Tarnopol — Trzylenia Koedukacyjna Szkoła Handlowa Tow. Szkoły Ludowej,

Tarnopol — Prywatne Koedukacyjne Gimnazjum Kupieckie Tow. Szkoły Ludowej,

Tarnopol — Prywatna Szkoła Zawodowa Żeńska Tow. Szkoły Ludowej,

Tarnopol — Prywatny Kurs Przysposobienia w Gospodarstwie Rodzinnym Tow. Szkoły Ludowej,

Witków — Prywatna Ludowa Szkoła Rolnicza Żeńska Tow. Gospodarczego Wykształcenia Kobiet we Lwowie,

Zaleszczyki — Państwowe Jednoroczne Kursy Praktyki Ogrodniczej (koedukacyjne),

Złoczów — Trzyletnia Koedukacyjna Szkoła Handlowa Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet,

6 *Zakłady kształcenia nauczycieli i wychowawczyń przedszkoli.*

Województwo lwowskie.

Jaworów — Państwowe Seminarium Nauczycielskie Żeńskie,

Krosno — Państwowe Seminarium Męskie,

Lwów — Państwowe Seminarium Nauczycielskie Męskie im. Stanisława Sobińskiego,

Lwów — I Państwowe Seminarium Nauczycielskie Żeńskie im. Adama Asnyka (gimnazj. klasy żeńskie),

Lwów — II Państwowe Seminarium Nauczycielskie Żeńskie z ruskim jęz. nauczania,

Lwów — Państwowe Seminarium Ochroniarskie im. Stanisława Jachowicza,

Lwów — Państwowy Wyższy Kurs Nauczycielski,

Lwów — Prywatne Seminarium Ochroniarskie im. Bolesława Prusa,

Lwów — Prywatne Seminarium Ochroniarskie SS. Bazylianek,

Przemyśl — I Państwowe Seminarium Nauczycielskie Żeńskie (gimn. klasy żeńskie),

Przemyśl — II Państwowe Seminarium Nauczycielskie Żeńskie,

Rzeszów — Państwowe Seminarium Nauczycielskie Męskie im. Stanisława Staszica,

Sambor — Państwowe Seminarium Nauczycileskie Męskie im. Marszałka Józefa Piłsudskiego,

Sokal — Państwowe Seminarium Nauczycielskie Męskie im. Włodzimierza Dzieduszyckiego.

Województwo stanisławowskie.

Kołomyja — Państwowe Seminarium Nauczycielskie Żeńskie (gimn. klasy żeńsk.),

Stanisławów — Państwowe Seminarium Nauczycielskie Męskie,

Stanisławów — Państwowe Seminarium Nauczycielskie Żeńskie im. ks. Fr. Skarbowskiego (gimnaz. klasy żeńskie).

Województwo tarnopolskie.

Tarnopol — Państwowe Seminarium Nauczycielskie Męskie im. H. Sienkiewicza.

7. Szkoły specjalne dla upośledzonych.

Lwów — Szkoła Specjalna, dział dla umysłowo-upośledzonych,

Lwów — Szkoła Specjalna Prywatna, dział dla głuchoniemych,

Lwów — Zakład Ciemnych, dział dla niewidomych,

Przedzielnica — Zakład Poprawczy, dział dla moralnie zaniedbanych.

8. Szkoły powszechne (i wydziałowe).

Szkoły powszechne i wydziałowe, z powodu ich wielkiej liczby — nie zostały wyszczególnione w wykazie niniejszym, natomiast zamieszczono poniżej spis „Inspektoratów Szkolnych", którym szkoły te są podległe.

Województwo lwowskie.

Gródek Jagielloński, Jarosław, Krosno, Lwów (miasto), Lwów (powiat), Nisko, Przemyśl, Rawa Ruska, Rzeszów, Sambor, Sanok, Turka.

Województwo stanisławowskie.

Dolina, Kołomyja, Nadwórna, Stanisławów, Stryj.

Województwo tarnopolskie.

Brzeżany, Czortków, Kamionka Strumiłowa, Tarnopol, Trembowla, Złoczów.

GRUPA B.

Szkoły dokształcające zawodowe.

Województwo lwowskie:

Błażowa — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Bóbrka — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Borysław — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 1,
Borysław — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 2,
Borysław — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 3,
Brzozów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Chodorów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Chyrów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Dobromil — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Drohobycz — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 1,
Drohobycz — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 2,
Drohobycz — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 3,
Gródek Jagielloński — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Janów k. Lwowa — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Jarosław — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Jaworów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Kolbuszowa — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Komarno — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Korczyna — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Krosno — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Leżajsk — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Lesko — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Lubaczów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Lwów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 1,
Lwów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 2,
Lwów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 3,
Lwów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 4,
Lwów — Szkoła Dokształcająca Zawodowa Braci Albertynów,
Lwów — Szkoła Dokształcająca Zawodowa im. Bernsteina,
Lwów — Szkoła Dokształcająca Zawodowa Męska im. Hriczenki Ukraińskiego Tow. Pedagogicznego,
Łańcut — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 1 męska,
Łańcut — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 2 żeńska,
Miejsce Piastowe — Szkoła Dokształcająca Zawodowa Towarzystwa „Powściągliwość i Praca",
Mościska — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Nisko — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Potok n. Krosną — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Przemyśl — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 1 handlowa,

Przemyśl — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 2 im. Stan. Kostki,

Przemyśl — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 3 żeńska,

Przemyśl — Szkoła Dokształcająca Zawodowa im. Hriczenki Ukraińskiego Tow. Pedagogicznego,

Przeworsk — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,

Radymno — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,

Rawa Ruska — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,

Rozwadów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,

Rzeszów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 1 im. Borelowskiego,

Rzeszów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 2 im. Kilińskiego,

Rzeszów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 3 im. Orzeszkowej (żeńska),

Rymanów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,

Rudnik n/S. Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,

Sambor — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,

Sanok — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,

Schodnica — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,

Sokal — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,

Sokołów k/Rzeszowa — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawod.,

Stary Sambor — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,

Strzyżów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,

Tarnobrzeg — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,

Ustrzyki Dolne — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,

Winniki — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,

Żółkiew — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa.

Województwo stanisławowskie.

Bolechów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,

Dolina — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,

Horodenka — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,

Kałusz — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,

Kołomyja — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 1 handlowa,

Kołomyja — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 2 żeńska,

Kołomyja — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 3 męska,

Kosów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,

Kuty — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,

Mikołajów n/Dn. — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,

Nadwórna — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Rohatyn — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Skole — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Śniatyn — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Stanisławów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 1 Kilińskiego,
Stanisławów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 2 Mickiewicza,
Stanisławów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 3 Handlowa,
Stanisławów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa Nr 4 żeńska,
Stryj — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Tłumacz — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Turka n/Str. — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Tyśmienica — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zowadowa.

Województwo tarnopolskie.

Brody — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Brzeżany — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Buczacz — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Czortków — Publiczna Szkola Dokształcająca Zawodowa,
Kamionka Strumiłowa — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawod.,
Przemyślany — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Tarnopol — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Trembowla — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Zborów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa,
Złoczów — Publiczna Szkoła Dokształcająca Zawodowa.

GRUPA C.

1. Zakwalifikowane zakłady naukowe teologiczne prywatne, zakwalifikowane kursy artystyczne i zakwalifikowane kursy zawodowe — także i dokształcające.

a) Artystyczne.

Województwo lwowskie.

Drohobycz — Filia Instytutu Muz. im. M. Łysenki we Lwowie,
Jaworów — Filia Instytutu Muz. im. M. Łysenki we Lwowie,
Lwów — Szkoła Muzyczna im. St. Moniuszki,
Lwów — Szkoła Muzyczna im. I. Paderewskiego,

Lwów — Szkoła Muzyczna im. Z. Noskowskiego,
Lwów — Szkoła Muzyczna Sabiny Kasparek,
Lwów — Szkoła Muzyczna im. Fr. Chopina,
Lwów — Prywatny Lwowski Instytut Muzyczny,
Przemyśl — Szkoła Muzyczna im. L. v. Beethovena (A. i J. Grzywieńskich),
Przemyśl — Szkoła Muzyczna J. Eust. Petersowej,
Przemyśl — Szkoła Muzyczna Z. Zabokrzyckiej,
Przemyśl — Salezjańska Szkoła Organistowska.

Województwo stansławowskie.

Kołomyja — Filia Szkoły Muzycznej im. Fr. Chopina w Stanisławowie,
Kołomyja — Filia Instytutu Muzycznego im. M. Łysenki we Lwowie,
Kołomyja — Filia Lwowskiego Konserwatorium Muzycznego im. K. Szymanowskiego,
Stanisławów — Szkoła Muzyczna im. Fr. Chopina,
Stanisławów — Filia Instytutu Muzycznego im. Ł. Łysenki we Lwowie,
Stryj — Filia Lwowskiego Konserwatorium Muzycznego im. K. Szymanowskiego,
Stryj — Filia Instytutu Muzycznego im. M. Łysenki we Lwowie,
Stryj — Niższa Szkoła Muzyczna im. Fr. Chopina.

Województwo tarnopolskie.

Czortków — Prywatna Szkoła Muzyczna im. Fr. Chopina,
Tarnopol — Szkoła Muzyczna Tow. Przyjaciół Muzyki,
Tarnopol — Filia Instytutu Muzycznego im. M. Łysenki we Lwowie,
Złoczów — Filia Instytutu Muzycznego im. M. Łysenki we Lwowie.

b) Zawodowe:

Województwo lwowskie.

Komarno — Kursy Tkactwa Lnianego Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet,
Lwów — Kursy Gospodarcze Stow. „Służba Obywatlska”,

Lwów — Roczny Kurs Handlowy dla Abiturientów przy trzyletniej Koedukacyjnej Szkole Handlowej „Ridna Szkoła",

Lwów — Wieczorowy Kurs Elektrotechniczny przy Państwowej Szkole Technicznej,

Lwów — Kurs Kilımkarski przy Państwowej Szkole Technicznej,

Lwów — 2-letnie Kursy Handlowe dla Dorosłych VI Okręgu Związku Strzeleckiego.

Przemyśl — Kurs Gospodarstwa Domowego Stow. „Służba Obywatelska",

Przemyśl — Kurs Gospodarczy Tow. Warsztatów Rękodzielniczych dla Dziewcząt Żydowskich.

Województwo tarnopolskie.

Szybalin — Prywatne Koedukacyjne Kursy Rolniczo-Gospodarcze Michała Waśkowa.

2. *Instytucje oświaty pozaszkolnej.*

Gać Przeworska — Internatowy Uniwersytet Ludowy,

Lwów — Wieczorowe Szkoły Powszechne dla Dorosłych Związku Nauczycielstwa Polskiego Nr 1 i 2,

Tywonia k. Jarosławia — Internatowy Uniwersytet Ludowy.

Uwaga. Kursy i szkoły wieczorowe dla dorosłych i młodocianych, organizowane przez inspektorów szkolnych jako instytucje oświaty pozaszkolnej, z powodu ich wielkiej ilości nie zostały wyszczególnione w wykazie w dziale niniejszym, natomiast podane zostały w grupie A pod punktem 8 Inspektoraty Szkolne, którym instytucje te są podległe.

Uczestnicy tych instytucyj w wieku do lat 30 mogą korzystać jedynie z ulg kolejowych przewidzianych dla zbiorowych wycieczek szkolnych.

Ulgę stosuje się za każdorazowym zezwoleniem D. O. K. P., udzielanym na podstawie podania inspektora szkolnego, za jego podpisem i pieczęcią urzędową.

15.

Korespondencja międzyszkolna uczniowska do szkół za granicą.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr 107 z dnia 24 października 1936 r. (I. Praw. 1481/10/36).

Nawiązując do okólnika Nr 182 z dnia 17 grudnia 1934 (I. Praw. 1481/137/34) o wysyłaniu korespondencji międzyszkolnej uczniowskiej (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 10, poz. 160[1]), Ministerstwo W. R. i O. P. zawiadamia, że wobec zgody Ministerstwa Poczt i Telegrafów, wyrażonej w piśmie z dnia 19 września 1936 r. Nr PZ. 201, dozwolone jest wysyłanie w formie przesyłek zbiorowych korespondencji międzyszkolnej uczniowskiej za opłatą przewidzianą dla papierów handlowych również do szkół za granicą, pod warunkiem, że zawartość przesyłki odpowiada pojęciu papierów handlowych, że nadawcą będzie dana szkoła, do której uczęszczają autorzy wypracowań, adresatem zaś jedna ze szkół za granicą.

Warunkiem jednak zasadniczym papieru handlowego (i „wypracowania uczniowskiego") jest, iż nie może zawierać korespondencji bieżącej lub osobistej, w przeciwnym bowiem razie nabiera cech listu i podlega wyższej opłacie taryfowej.

Pod pojęciem więc „wypracowań uczniowskich" należy rozumieć wypracowania (zadania), napisane przez uczniów na pewien określony przez szkołę (profesora) temat, nawet w formie zewnętrznej listu, z wykluczeniem jednak charakteru korespondencji osobistej i bieżącej; w związku z tym wypracowania omawiane nie mogą zawierać imion i nazwisk adresatów — uczniów szkoły zagranicznej.

Dozwolone natomiast jest umieszczanie na wypracowaniach nazwisk i imion ich autorów oraz dołączanie do przesyłki kartki lub wykazu z wyliczeniem załączników lub powołaniem się na poprzednie pisma nadawcy lub adresata.

Podając powyższe do wiadomości, Ministerstwo W. R. i O. P. podaje i przypomina, że:

1) przesyłka, zawierająca wypracowania uczniowskie, powinna być nadana w stanie otwartym i zaopatrzona w napis „Papiers d'affaires — devoirs d'élèves";

2) przesyłka taka może zawierać wypracowania kilku uczniów danej szkoły;

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1935 r., str. 7.

3) jako nadawca przesyłki figurować powinna dana szkoła (z ewent. oznaczeniem numeru klasy), jako adresat zaś szkoła zagraniczna;

4) wypracowania uczniowskie mają odpowiadać warunkom przytoczonym wyżej;

5) przesyłka nie może zawierać innej korespondencji prócz wypracowań;

6) poszczególne wypracowania nie mogą być wkładane do oddzielnych kopert, lecz powinny być przesyłane w jednej wspólnej, otwartej kopercie lub opakowaniu;

7) przesyłka powinna być należycie opłacona znaczkami według taryfy dla papierów handlowych, której opłaty w obrocie zagranicznym wynoszą obecnie: „do 250 g — 50 groszy, za każde dalsze 50 g — 10 groszy".

Unormowanie w sposób powyższy zagranicznej korespondencji międzyszkolnej winno być wykorzystane jako środek do zaciśnięcia kontaktu ze szkolnictwem za granicą.

P. o. Dyrektora Departamentu: (—) *A. Nowak.*

Nr II. 23848/36. Podając powyższy okólnik Ministerstwa do wiadomości, przypominam PP. Dyrektorom (Kierownikom) szkół wszystkich typów pismo Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 21 września 1935 r. Nr I. Pol. 1410/35 (Dz. Urz. K. O. S. Lw. z 1935 r., Nr 11) i sprawozdanie z działalności Biura Polskiej Komisji Międzyszkolnej Korespondencji Szkolnej (pismo K. O. S. Lw. z dnia 21 kwietnia 1934 r., Nr II. 2430/34).

Kurator Okręgu Szkolnego: ( ) *J. Gadomski*

16.

Zwalnianie uczniów szkół powszechnych i średnich ogólnokształcących od nauki zajęć praktycznych.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr 96 z dnia 18 września 1936 r. (II. S. 6398/36).

(Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 9, poz. 176).

W związku ze sporadycznymi wypadkami próśb ze strony rodziców o zwolnienie ich dzieci od obowiązkowej nauki zajęć praktycznych Ministerstwo podaje do wiadomości, że zupełne zwolnienie uczniów (uczenic) od nauki tego przedmiotu jest w zasadzie niedopuszczalne. Natomiast Ministerstwo upoważnia kuratoria okręgów szkolnych do

wyjątkowego zwalniania poszczególnych uczniów (uczenic) od nauki zajęć praktycznych na wniosek dyrekcji odnośnej szkoły. Konieczność zwolnienia zachodzić może tylko w wypadkach ciężkich niedomagań, jakiemi są np. stany astmatyczne z uczuleniem na kurz, stany epileptyczne, skazy krwotoczne, stałe kalectwo, wady wzroku itp. Wypadki podobne należą jednak do rzadkich wyjątków i najczęściej uniemożliwiają w ogóle uczęszczanie do szkoły. Wobec tego należy raczej przewidzieć zwolnienie czasowe.

Natomiast dla umożliwienia na zajęciach praktycznych indywidualizacji w zakresie wymagań i w doborze prac, dostosowanych do fizycznych możliwości ucznia, nauczyciel tego przedmiotu winien pozostawać w ścisłym kontakcie z lekarzem szkolnym, który ma udzielać mu rad i wskazań, zwłaszcza w zakresie niedomagań wzroku, serca i nerwowego opanowania.

Podsekretarz Stanu: (—) *Jerzy Ferek-Błeszyński.*

17.

Brudzenie skrzynek pocztowych przez młodzież szkolną.

Nr O. 19473/36. PP. Naczelnicy urzędów pocztowych, których obowiązkiem jest dbanie o estetyczny wygląd skrzynek pocztowych, skarżą się bardzo często, że dzieci w wieku szkolnym smarują je kredą i ołówkiem atramentowym lub zeskrobują z nich farbę tak, że nie sposób skrzynek tych następnie oczyścić

Powyższe podaje Kuratorium O. S. Lw. do wiadomości Dyrekcyj, Kierownictw szkół wszelkiej kategorii wskutek pisma Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie z dnia 9 września 1936 r. Nr A. G. 74 i poleca pouczyć młodzież o szkodliwości i karygodności podobnej zabawy niszczenia mienia państwowego.

Sprawę powyższą należy również poruszyć na zebraniach rodziców, opiekunów i zwrócić ich uwagę na to, że za tego rodzaju wybryki dzieci mogą być pociągnięci do odpowiedzialności administracyjnej i narażeni na kary pieniężne.

Kurator O. S. L.: (—) *J. Gadomski.*

18.

Zakłady naukowe i egzamina szkolne, wystarczające do osiągnięcia stanowiska urzędniczego w państwowej służbie cywilnej.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 października 1932 r. Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 791, w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1929 r.[1])

Na podstawie art. 11 i 119 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ **1.** Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1929 r. o zakładach naukowych i egzaminach szkolnych, wystarczających do osiągnięcia stanowiska urzędniczego w państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 663) ulega zmianom następującym:

1) w § 1, lit. a) wyrazy: „szkoła Sztuk Pięknych w Warszawie" zastępuje się wyrazami: „Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Państwowe Konserwatorium Muzyczne w Warszawie, Oficerska Szkoła Topografów (o kursie 2-letnim, zlikwidowana w 1926 r.), Wyższa Szkoła Instytutu Naukowo-Badawczego Europy Wschodniej w Wilnie";

2) w § 2, lit. a) po wyrazach: „na terenie b. zaboru austriackiego" dodaje się wyrazy: „Korpusy Kadetów, licea żeńskie i wyższe licea żeńskie";

3) § 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„Te same uprawnienia daje ukończenie przed odrodzeniem Państwa Polskiego:

a) na terenie b. cesarstwa austriackiego: gimnazjów i szkół realnych państwowych i prywatnych z prawami publiczności, prywatnych liceów żeńskich z prawami publiczności, szkół kadeckich, sześcioklasowych szkół wydziałowych (po ukończeniu czteroklasowych szkół ludowych), seminariów nauczycielskich państwowych i prywatnych z prawami publiczności, średnich szkół zawodowych;

b) na terenie b. cesarstwa niemieckiego: gimnazjów, wyższych szkół realnych, progimnazjów, szkół realnych dziewięciostopniowych, szkół wydziałowych i wyższych szkół dziewcząt, seminariów nauczycielskich, średnich szkół zawodowych;

c) na terenie b. cesarstwa rosyjskiego: gimnazjów i szkół realnych państwowych i prywatnych, korpusów kadetów, szkół junkrów, ośmio- i siedmioklasowych szkół handlowych państwowych i prywatnych z prawami szkół państwowych, seminariów nauczycielskich, seminariów

---

[1]) Patrz Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1936 r., str. 674.

duchownych rzymsko-katolickich i prawosławnych, średnich szkół zawodowych;

d) na terenie b. Królestwa Kongresowego: prywatnych sześcioklasowych zakładów naukowych żeńskich do roku 1905 włącznie, prywatnych polskich siedmioklasowych szkół średnich żeńskich i prywatnych polskich ośmio- i siedmioklasowych szkół handlowych bez praw szkół państwowych do końca roku szkolnego 1916/17";

4) w § 4, ust. A, lit. f) dodaje się w końcu wyrazy: „oraz w Państwowym Konserwatorium Muzycznym w Warszawie — dyplomu jej ukończenia";

5) § 6 otrzymuje brzmienie następujące:

„Za dowody, wystarczające do stwierdzenia wykształcenia średniego, uważa się:

a) świadectwa dojrzałości — po odrodzeniu Państwa Polskiego — gimnazjum, Korpusu Kadetów, szkoły realnej, seminarium nauczycielskiego i wyższego liceum żeńskiego; na terenie b. cesarstwa austriackiego — gimnazjum, szkoły realnej, seminarium nauczycielskiego i liceum żeńskiego; na terenie b. cesarstwa niemieckiego — gimnazjum i wyższej szkoły realnej; na terenie b. cesarstwa rosyjskiego — gimnazjum męskiego;

b) świadectwa ukończenia na terenie b. cesarstwa austriackiego — szkoły kadeckiej, sześcioklasowej szkoły wydziałowej (po ukończeniu czteroklasowej szkoły ludowej) i średniej szkoły zawodowej; na terenie b. cesarstwa niemieckiego — progimnazjum, szkoły realnej, dziewięciostopniowych: szkoły wydziałowej i wyższej szkoły dziewcząt, seminarium nauczycielskiego i średniej szkoły zawodowej; na terenie b. cesarstwa rosyjskiego — gimnazjum żeńskiego, szkoły realnej, korpusu kadetów, szkoły junkrów, szkoły handlowej, seminarium nauczycielskiego, seminarium duchownego rzymsko-katolickiego i prawosławnego i średniej szkoły zawodowej; na terenie b. Królestwa Kongresowego — prywatnego sześcioklasowego zakładu naukowego żeńskiego do roku 1905 włącznie, prywatnej polskiej siedmioklasowej szkoły średniej żeńskiej i prywatnej polskiej ośmio- i siedmioklasowej szkoły handlowej bez praw szkół państwowych do końca roku szkolnego 1916/17;

c) dyplomy nauczyciela szkół powszechnych;

d) świadectwa egzaminu na mierniczego I klasy, uzyskane po złożeniu egzaminu przed komisją egzaminacyjną, ustanowioną przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego;

e) tytuły mierniczego II klasy, uzyskane na mocy ust. 3, art. 25 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o mierniczych przysięgłych (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr 46, poz. 454) zmienionej ustawą z dnia 18 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 130);

f) nominacje na oficera zawodowego w Wojsku Polskim";

6) w § 7 po wyrazach: „7-klasowej szkoły powszechnej" dodaje się wyrazy: „złożenie egzaminu z kursu tej szkoły, ukończenie korzystającej z prawa publiczności szkoły wieczorowej dla dorosłych i młodocianych";

7) w § 7 dodaje się w końcu wyrazy: „oraz na terenie b. państw zaborczych ukończenie najwyższej klasy (uczynienie zadość obowiązkowi szkolnemu) szkoły powszechnej, ludowej, ukończenie szkoły obywatelskiej, wydziałowej (niższej)".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: (—) *A. Prystor.* Minister Spraw Wewnętrznych: (—) *Bronisław Pieracki.* Minister Spraw Zagranicznych: (—) *August Zaleski.* Minister Spraw Wojskowych: ( ) *J. Piłsudski.* Minister Skarbu: (—) *Wł. Zawadzki.* Minister Sprawiedliwości: (—) *Czesław Michałowski.* Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: (—) *J. Jędrzejewicz.* Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: (—) *Sew. Ludkiewicz.* Minister Przemysłu i Handlu: (—) *Zarzycki.* Kierownik Ministerstwa Komunikacji: (—) *M. Butkiewicz.* Minister Opieki Społecznej: *Hubicki.* Minister Poczt i Telegrafów: *Boerner.*

Organizacja szkół.

Uruchomienie szkoły rolniczej w Żabiem.

Ministerstwo W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 17 października 1936 r. Nr III. R. G. 4492/36 zarządziło uruchomienie z dniem 1 stycznia 1937 r. Państwowej Szkoły Rolniczej w Żabiem (Kosów).

Szkoły i kursy zawodowe.

P. Kurator Okręgu Szkolnego rozporządzeniem z dnia 21 października 1936 r. Nr III. 22683/36 przyznał Towarzystwu Szkoły Handlowej w Drohobyczu prawo otwarcia Prywatnego Koedukacyjnego Gimnazjum Kupieckiego imienia Marszałka Józefa Piłsudskiego T. S. H. w Drohobyczu (w ciągu roku od dnia doręczenia orzeczenia).

Pan Kurator udzielił zewolenia:

1) rozporządzeniem z dnia 6 listopada 1936 r. Nr III. 24310/36 Związkowi Księgowych w Polsce, Oddziałowi we Lwowie (ul. Bourlarda 5) — na otwarcie i prowadzenie we Lwowie, przy pl. Strze-

leckim L. 8, prywatnego jednorazowego kursu pod nazwą: Jednorazowy Kurs Rachunkowości dla Księgowych Zw. Księgowych w Polsce, Oddziału we Lwowie;

2) rozporządzeniem z dnia 9 listopada 1936 r. Nr III. 24321/36 Towarzystwu Szkoły Handlowej w Drohobyczu — na otwarcie i prowadzenie w Drohobyczu jednorazowego prywatnego kursu pod nazwą: Kurs dla Sklepikarzy Wiejskich w Drohobyczu.

Ruch służbowy.

Kuratorium O. S. Lw.

Pan Kurator Okręgu Szkolnego zamianował p. Chruszcza Mieczysława, kontraktowego urzędnika Kuratorium O. S. Lw., prowizorycznym sekretarzem administracyjnym Kuratorium O. S. Lw.

Inspektoraty szkolne.

Pan Kurator Okręgu Szkolnego zamianował p. Szybińskiego Adama, pomocnika kanc. w Inspektoracie Szkolnym Miejskim we Lwowie, sekretarzem administracyjnym w Inspektoracie Szkolnym Miejskim we Lwowie.

Szkoły średnie ogólnokształcące, zakłady kształcenia nauczycieli, szkoły zawodowe, powszechne.

Mianowani.

Baranowa Stefania, kierowniczką 4-klasowej szkoły w Bratkowicach (Rzeszów); Botuliński Rudolf, kierownikiem 6-klasowej szkoły w Lachowcach (Stanisławów);

Chronowicz Władysław, kierownikiem 2-klasowej szkoły w Budyłowie (Śniatyn);

Fic Michał, kierownikiem 4-klasowej szkoły w Przysietnicy (Brzozów);

Gregorowicz Jan, kierownikiem 4-klasowej szkoły w Krasiczynie (Przemyśl); S. Gyurkovich Joanna, kierowniczką 3-klasowej szkoły żeńskiej w Besku (Sanok);

Hawlicki Leon, kierownikiem 7-klasowej szkoły w Glinianach (Przemyślany);

Kulczycki Onufry, kierownikiem 2-klasowej szkoły w Tatarach (Sambor); Kunze Zofia, nauczycielką gimnazjum IX im. J. Kochanowskiego we Lwowie;

Owsiński Stanisław, kierownikiem 3-klasowej szkoły w Gajach Wyżnych (Drohobycz);

Radymski Adam, kierownikiem 6-klasowej szkoły w Krzemienicy (Łańcut);

Stecher Aleksander, kierownikiem 2-klasowej szkoły w Radrużu (Rawa Ruska); Szczurowska Klaudia powołana z powrotem do służby czynnej do 2-klasowej szkoły w Reczpolu (Przemyśl);

Zawadowski Michal, kierownikiem 7-klasowej szkoły Nr 1 w Bitkowie — Kopalni (Nadwórna).

Przeniesieni.

Ks. Bolesławski Leon, nauczyciel religii rzym-kat. w szkole powszechnej w Kosowie, do 7-klasowej szkoły w Busku (Kamionka Strumiłowa);

Dobrowolska Czesława, nauczycielka 7-klasowej szkoły w Olesku, do 4-klasowej szkoły w Rudzie Różanieckiej (Lubaczów); Dzikowski Jan, nauczyciel, p. o. kierownika, 2-klasowej szkoły w Lalinie (Sanok), do 3-klasowej szkoły w Rybotyczach (Dobromil);

Isterewiczowa Janina, nauczycielka 4-klasowej szkoły w Rudzie Różanieckiej (Lubaczów), do 7-klasowej szkoły w Olesku (Złoczów);

Kmytówna Jadwiga, nauczycielka szkoły zawodowej żeńskiej we Lwowie, do gimnazjum kupieckiego żeńskiego we Lwowie;

Inż. Rąpała Ludwik, nauczyciel szkoły śluasarstwa maszynowego w Tarnopolu, do szkoły mechanicznej w Kamionce Str. (p. o. dyrektora).

Spensjonowani.

Giżewski Ignacy, profesor 7-klasowej szkoły Nr 6 im. Kordeckiego we Lwowie;

Kamińska Maria Marcela, nauczycielka szkoły ćwiczeń seminarium naucz. żeńskiego w Stanisławowie;

Łakomowa Klaudia Stanisława, nauczycielka 3-klasowej szkoły w Babicach (Przemyśl);

Łazarewiczowa Anna Wanda, nauczycielka 3-klasowej szkoły w Zarzeczu (Nadwórna);

Rybicka Stanisława, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Hołuczkowie (Sanok);

Schüssel Zygmunt, kierownik 7-klasowej szkoły w Jezupolu (Stanisławów); Seńkówna Emilia, kierowniczka 3-klasowej szkoły w Sokołowie (Podhajce);

Weber Kazimierz, nauczyciel 7-klasowej szkoły im. T. Czackiego w Stanisławowie; Woroniewicz Eustachy, kierownik 2-klasowej szkoły w Siółku (Podhajce).

Wystąpili dobrowolnie.

Ks. Witkowski Władysław, katecheta szkoły powszechnej w Mariówce ad Kołomyja.

Zwolnieni.

Gibczyńska Maria, pozostająca w stanie pozasłużbowym nauczycielka 7-klasowej szkoły w Kołomyi.

Zmarli.

Czerniawski Makary, kierownik 3-klasowej szkoły w Dobczy, powiat Jarosław, zmarł dnia 30 października 1936 r. w 53 roku życia, a w 34 roku służby nauczycielskiej.

Konarska Kamila, nauczycielka 3-klasowej szkoły w Siemuszowej, powiat Sanok, zmarła dnia 10 października 1936 r. w 26 roku życia, a w 6 roku służby.

Konkursy.

Konkursy na stanowiska kierowników publ. szkół powszechnych.

L. porz	Powiat	Miejscowość	Stopień organizacyjny szkoły	Charakter (męska, żeńska, koedukacyjna) szkoły	Nazwa im. ... szkoły	Język wykładowy	Do użytku kierownika: mieszkanie służbowe złożone z ... ubikac.	Do użytku kierownika: grunt o obszarze	Uwaga
1	**Brzozów**	Barycz	3 kl.	koed.	—	polski	—	2³/₄ mg.	Konkurs 2-gi
2	"	Hłudno	4 "	"	—	pol.-r.	—	800 s²	Konkurs 2-gi
3	"	Orzechówka	4 "	"	—	polski	3 ubik.	2100 m²	
4	"	Stara Wieś	4 "	"	—	"	4 "	1 morg	
5	**Jarosław**	Cieplice Górne	3 "	"	—	pol.-r.	3 "	26 morg.	Ponowny konkurs
6	"	Manasterz	3 "	"	—	"	3 "	4 morgi	
7	"	Dobra	5 "	"	—	"	3 "	16 morg.	
8	"	Dobcza	3 "	"	—	"	3 "	12 morg.	
9	"	Jodłówka	7 "	"	—	polski	3 "	3 morgi	Konkurs 4-ty
10	"	Kramarzówka	3 "	"	—	"	—	1¹/₂ mgr	Konkurs 3-ci
11	"	Rączyna	5 "	"	—	"	3 ubik.	1mg 90s.	Konkurs 3-ci
12	"	Mołodycz	3 "	"	—	pol.-r.	3 "	8 morg.	
13	**Kamionka Strum.**	Kamionka Strum.	7 "	żeńska	—	polski	—	—	Pierwszeństwo z W. K. N.
14	**Kolbuszowa**	Nienadówka	4 "	koed.	—	"	3 ubik.	81 arów	
15	"	Wilcza Wola	4 "	"	—	"	3 "	140arów	
16	**Krosno**	Dukla	7 "	żeńska	—	"	—	—	Konkurs 2-gi
17	"	Lubatowa	5 "	koed.	—	"	4 ubik.	1 ha 60 a	Konkurs 3-ci
18	"	Szufnarowa	4 "	"	—	"	3 "	1600 s²	
19	"	Targowiska	3 "	"	—	"	3 "	¹/₄ mg.	
20	"	Gogolów	3 "	"	—	"	3 "	0·28 ha	Konkurs 3-ci

L. porz.	Powiat	Miejscowość	Stopień organizacyjny	Charakter (męska, żeńska, koedukacyjna)	Nazwa im.	Język wykładowy	Do użytku kierownika		Uwaga
			szkoły				mieszkanie służbowe złożone z . . . ubikac.	grunt o obszarze	
21	Krosno	Łęki ad Dukla	3-kl.	koed.	—	polski	—	—	Konkurs 6-ty
22	Łańcut	Medynia Głogowska przy kościele	3 „	„	—	„	—	—	Konkurs 2-gi
23	„	Kosina	6 „	„	—	„	3 ubik.	½ mgr.	
24	Przeworsk	Tarnawka	6 „	„	—	pol.-r.	3 „	2 mgr.	
25	Radziechów	Pawłów	3 „	„	—	polski	4 „	2 morgi	
26	Rzeszów	Dylągówka	3 „	„	—	„	3 „	44 arów	
27	„	Przewrotne	4 „	„	—	„	3 „	21 arów	
28	„	Siedliska	4 „	„	—	„	3 „	19 arów	
29	„	Zwięczyca	5 „	„	—	„	3 „	56 arów	
30	Tarnopol	Horodyszcze Wielkie	3 „	„	—	pol.-r.	3 „	—	

Podania o posady objęte powyższym konkursem należy wnosić drogą służbową w terminie do końca stycznia 1937 r.

Ogłoszenia.

Film „Toni z Wiednia".

Nr O. 23728/36. Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego poleca uwadze film pt. „Toni z Wiednia", jako nadający się do wyświetlania przed młodzieżą szkół powszechnych i średnich.

Naczelnik Wydziału: (—) *Dr Wł. Zawistowski.*

Uposażenie ze względu na posiadanie studia.

Nr BP. 31514/36. Ministerstwo W. R. i O. P. w konkretnym przypadku pismem z dnia 31 sierpnia 1936 r. Nr BP. 12467/36 wyjaśniło, że posiadane przez nauczyciela kwalifikacje zawodowe, w omawianym przypadku kwalifikacje do nauczania ćwiczeń cielesnych w szkołach średnich ogólno-kształcących (dyplom, wydany przez Państwową Komisję Egzaminacyjną z dnia 27 maja 1926 r.), są równoznaczne z przewidzianymi w § 18 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia (poz. 781 Dz. Ust.).

Podstawą dopuszczenia go do egzaminu nauczycielskiego było jednoroczne studium (1 roczny kurs wychowania fizycznego w Poznaniu), które eo ipso uznane zostało za równoznaczne z dwuletnim studium wychowania fizycznego, przewidzianym w rozporządzeniu Ministra W. R. i O. P. z dnia 7 października 1924 r. (Dz. Urz. Min: W. R. i O. P. Nr 18, poz. 183).

Ochrona przyrody.

Sprostowanie.

Nr 8835/36. W komunikacie pod powyższym tytułem, podanym w Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1936 r., str. 349, wiersz drugi uległ w druku zniekształceniu.

Właściwe brzmienie cytowanego w tym komunikacie pisma Ministerstwa W. R. i O. P. jest następujące:

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zawiadamia, że sprawowanie czynności przewodniczącego Państwowej Rady Ochrony Przyrody na czas obecnej jej kadencji zostało powierzone ponownie p. dr Władysławowi Szaferowi, profesorowi Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie (ul. Lubicz 46).

Egzamin na nauczyciela szkół średnich.

Sprostowanie.

Na podstawie ogłoszonego w Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 10, poz. 199, okólnika Pana Ministra W. R. i O. P. Nr 102 z dnia 8 października 1936 r. (II. S. 6573/36) w sprawie egzaminów na nauczycieli szkół średnich według rozporządzenia z dnia 29 stycznia 1923 r. uzupełnia się okólnik tej samej treści, podany w Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1936 r. na str. 653 następującym końcowym ustępem:

„Okólnik Nr 38 z dnia 11 maja 1936 r. (II. S. 2090/36[1]) w sprawie egzaminów na nauczycieli szkół średnich według rozporządzenia z dnia 29 stycznia 1923 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr 9, poz. 68), ogłoszony w Dzien. Urz. Min. W. R. i O P. z r. 1936 Nr 3, poz. 64, traci moc obowiązującą".

Stawki płac w przedsiębiorstwach państwowych.

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 16 grudnia 1935 r. L. D. III. 18570/1/35[2]) zakomunikowało, że Komitet Ekonomiczny Ministrów powziął w dniu 27 listopada 1935 r. następującą uchwałę:

„Postanowienia okólnika Ministra Skarbu z 5 listopada 1935 r. L. D. III. 16373/1[3]) w sprawie stawck płac w przedsiębiorstwach państwowych nie dotyczą tych wypadków, w których powiększenie wynagrodzenia pracownika fizycznego w przedsiębiorstwach zostało spowodowane zmianą charakteru czynności spełnianych przez danego pracownika i miało miejsce w czasie od 15 listopada 1935 r".

Zakup sprzętu przeciw-gazowego.

Pismo Ministerstwa Spraw Wojskowych, Departament Uzbrojenia, z dnia 24 sierpnia 1935 r.

Różne instytucje państwowe w swoich zapotrzebowaniach i przy następnym rozrachunku stawiają warunki bądź żądania, których Kierownictwo Zaopatrzenia Uzbrojenia (K. Z. U.) wobec postanowień odpowiednich P. S. i obowiązujących zarządzeń dopełnić nie może.

W celu uniknięcia powstającej wskutek tego nadmiernej korespondencji proszę o powiadomienie podległych instytucyj o obowiązującym trybie postępowania w poruszonej sprawie, który niżej podaję.

Podstawą do odstąpienia mat. pgaz. jest dla K. Z. U. zapotrzebowanie (zamówienie) instytucji zamawiającej.

W miarę posiadania zapotrzebowanych mat. pgaz. K. Z. U. wydaje zarządzenie wysyłki ze składnicy (na koszt odbiorcy) i odpis tego zarządzenia przesyła zamawiającemu.

Równocześnie K. Z. U. podaje Nr konta P. K. O., pozycję budżetową, wysokość należnej kwoty i termin wpłacenia (drogą przelewu).

Pismo to służy jednocześnie jako rachunek.

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1936 r., str. 247.

[2]) Podanym do wiadomości i stosowania okólnikiem Min. W. R. i O. P. Nr 98 z dnia 3 października 1936 r. (BP. 27736/36).

[3]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1935 r., str. 524.

Podaję przykłady najczęstszych odchyleń od wskazanego sposobu postępowania, powodujących zbyteczną korespondencję:

a) Nieścisłe sprecyzowanie zamówień. W szczególności muszą być w zamówieniu podane: konkretna ilość, rodzaj (wzór) materiału oraz dokładny pocztowy adres odbiorcy.

b) Prośby o zwrot zamówień. Zamówienia nie mogą być przez K. Z. U. zwracane, gdyż służą jako podstawa do odstąpienia mat.

c) Zamówienia na inny procentowy stosunek poszczególnych rozmiarów, niż ten, w którym przedmioty były wyprodukowane. Np. maski RSC mogą być odstępowane tylko w stosunku: dużych 20%, średnich 70% i małych 10%.

d) Prośby o załatwienie zamówień w drodze pilnej. Zamówienia winny wpływać do K. Z. U. przynajmniej na 3 tygodnie przed pożądaną datą otrzymania mat. przez odbiorcę.

Szczególnie dotyczy to końcowego okresu budżetowego każdego roku tj. od 10 marca do 1 kwietnia. W tym okresie K. Z. U. zasadniczo nie może przyjmować żadnych wpłat, wobec zamknięcia kont budżetowych.

e) Prośby o nadsyłanie przez K. Z. U. specjalnych rachunków ostemplowanych, powołujące się na wymagania instrukcyj wewnętrznych. Jako centralna instytucja wojskowa, K. Z. U. żadnych rachunków (kupieckich) nie wystawia. Zastępują te rachunki — pisma, wymienione na wstępie, wskazujące wysokość należności i konto wpłaty.

Pism tych, jako dowodów rachunkowych, organa N. I. K. nie kwestionują.

f) Niekiedy zamawiająca instytucja uprzednio wpłaca pewną kwotę na konto K. Z. U., a następnie dopiero nadsyła zamówienie.

Ten sposób postępowania powoduje zwykle zwrot nadpłaconej kwoty, bądź ze względu na nieustaloną ściśle należność, bądź też wobec nieposiadania przez K. Z. U. zamówionego materiału.

Proszę o podanie wyżej przytoczonych szczegółów do wiadomości zainteresowanych instytucyj, nabywających mat. pgaz. z kredytów państwowych, co przyczyni się do uniknięcia zbytecznej korespondencji.

W z. Szefa Departamentu: (—) (*podpis*).

Nr O. 24191/36. Powyższe pismo, ustalające tryb postępowania przy zakupnie materiału p-gazowego, Kuratorium O. S. Lw. wskutek zarządzenia Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 31 października 1936 r. Nr BP. 21548/36 podaje do wiadomości podległych urzędów, szkół, zakładów i instytucyj w ślad pisma Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia

22 sierpnia 1936 r. Nr BP. 16231/36 (Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1936 r., sr. 554), celem stosowania.

Polskie aparaty tlenowe.

Pismo Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 września 1936 r. Nr. Wojsk. O. P. L. G.|165|3.[1])

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikuje, że firma „Alfons Mann, Sp. Akc." w Warszawie, ul. Białostocka, zakupiła licencję na produkcję w Polsce opatentowanych aparatów tlenowych pomysłu inż. Stanisława Hermana, dyrektora kopalni doświadczalnej „Barbara" w Mikołowie na Śląsku.

Badania tych aparatów, przeprowadzone w ciągu dłuższego czasu, wykazały, że odpowiadają one w zupełności wymaganiom stawianym tego rodzaju sprzętu oraz, że są nawet lepsze od zagranicznych.

Dane orientacyjne polskiego aparatu tlenowego są następujące: ciężar około 11 kg, czas oddychania bez zmiany butli i pochłaniacza około 1—2 godz.; przy użyciu aparat jest umieszczony na plecach, manometr z przodu, cały aparat zamknięty w kośćcu metalowym; aparat jest automatyczno-płucny o stałej wydajności tlenu, przy czym obieg tlenu jest całkowicie dostosowany do oddychania człowieka przy każdej pracy.

Pierwsza partia tych aparatów ukaże się pod koniec br.

Podając powyższe do wiadomości, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o wzięcie tego pod uwagę, przy czym ze swej strony uważa za konieczne wstrzymanie się od zakupu aparatów tlenowych pochodzenia zagranicznego, celem postawienia rodzimej produkcji na należytym poziomie, co pozwoli na wydatne obniżenie ich pierwotnej ceny i całkowite uniezależnienie się od produkcji zagranicznej.

Jednocześnie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca się do Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz Ministerstwa Skarbu o nieudzielanie zezwoleń i niezwalnianie od opłat celnych aparatów tlenowych.

Dyrektor Biura Wojskowego: ( ) *Wyszyński,* mjr.

Poszukiwanie subskrybentów akcyj Banku Polskiego.

Nr O. 21015/36. Wskutek pisma Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 24 września 1936 r. Nr I. R. 641/36 podaje się ponownie do wiadomości,

[1]) Podane do wiadomości pismem Min. W. R. i O. P. z 14 listopada 1936 r. Nr I. Praw. 1412/2/36. (Nr O. 25480/36).

że Ministerstwo W. R. i O. P. jest w posiadaniu nieodebranych akcyj Banku Polskiego, wystawionych na następujące osoby:

1) Szołkowska Malwina,
2) Kluge Wiktoria, cedowana na Kozłowiczową Marię.

Ministerstwo wzywa zainteresowanych, by zgłosili miejsce swego pobytu i udowodnili prawo do powyższych akcyj.

Termin egzaminów dojrzałości dla eksternów w roku 1937.

Nr II. 24750/36. Kuratorium O. S. Lw. ogłasza, iż egzaminy dojrzałości dla eksternów w najbliższym terminie roku 1937 r. odbędą się w lutym.

Podania o dopuszczenie należy wnosić do Kuratorium w nieprzekraczalnym terminie między 1—15 grudnia 1936 r. włącznie i dołączyć do nich: 1) metrykę urodzenia, 2) wszystkie posiadane świadectwa szkolne, 3) świadectwo moralności świeżej daty, 4) curriculum vitae, 5) wykaz lektur polskich i obcych, 6) trzy fotografie podpisane własnoręcznie z potwierdzeniem na jednej z nich tożsamości osoby, 7) odcinek czekowy P. K. O. na dowód wpłacenia taksy egzaminacyjnej w kwocie 60 zł na konto czekowe Kasy I. Urzędu Skarbowego we Lwowie Nr 502.013 do dyspozycji Kuratorium za maturę eksternów.

P. o Naczelnika Wydziału: (—) *L. Jus.*

Wizytatorzy nauki religii.

Nr I. 24369/36. Ordynariat Biskupi obrządku grecko-kat. w Przemyślu pismem z dnia 2 listopada br. Nr 4858/36 zawiadomił Kuratorium, iż powierzył ks. Antoniemu Branowskiemu, proboszczowi w Wołostkowie, obowiązki dziekalnego wizytatora nauki religii obrządku grecko-kat. w dziekanacie sądowowiszeńskim.

Gminy.

Rozporządzeniem wojewody tarnopolskiego z dnia 17 października 1936 r. (Tarnopolski Dziennik Wojewódzki Nr 12, poz. 100) z gromady Pilawa, gminy wiejskiej Podzameczek, wyłączone zostały miejscowości Marcinówka i Wojciechówka, z gromady zaś Nowostawce, wchodzącej w skład tej samej gminy wiejskiej, miejscowość Janówka i utworzona z tych miejscowości nowa gromada pod nazwą Wojciechówka w obrębie gminy wiejskiej Podzameczek.

Stypendia Książnicy-Atlasu.

W dniu 23 ub. m. odbyło się losowanie stypendiów, ufundowanych przez Instytut Wydawniczy „Książnica-Atlas" dla pilnej a niezamożnej młodzieży szkół średnich ogólno-kształcących i handlowych.

W wyniku losowania z tutejszego okręgu szkolnego:

Stypendium za dobre postępy w nauce języka polskiego otrzymał Wrzołek Jan, uczeń kl. VIII Państw. Gimnazjum im. K. Ujejskiego w Kamionce Strumiłowej (woj. tarnopolskie).

Stypendium za dobre postępy w nauce historii otrzymał Grocholski Kazimierz, uczeń kl. VII Korpusu Kadetów Nr 1 Marszałka Józefa Piłsudskiego we Lwowie.

Stypendium za dobre postępy w nauce geografii otrzymał Kornafel Wojciech, uczeń kl. III Państw. Gimnazjum I. im. Józefa Piłsudskiego w Jarosławiu (woj. lwowskie).

Stypendium za dobre postępy w nauce przedmiotów handlowych otrzymała Nowak Helena, uczennica kl. III Pryw. 4-letn. Koeduk. Gimnazjum Kupieckiego im. Marszałka J. Piłsudskiego w Drohobyczu (woj. lwowskie).

Przesłaną pod adresem dyrekcji zakładów, do których uczęszczają wymienieni stypendyści, kwotę stypendium po zł 100, wręczono odnośnym uczniom (uczennicom) w dniu święta państwowego przypadającego na 11 listopada 1936 r.

Miejski Dom Wycieczkowy w Krakowie.

(Oleandry 4 tel. 181-80).

Pismo Zarządu Miejskiego w stoł. król. mieście Krakowie (Wydział Oświaty, Kultury, Sztuki i Propagandy) z dnia 29 października 1936 r. Nr Ośw. D. W. 170/36/VI.

Celem umożliwienia zwiedzenia pamiątek Krakowa licznym wycieczkom młodzieży szkolnej, tudzież organizacjom nauczycielskim, które w okresie letnim bieżącego roku nie zdołały otrzymać kwater lub które w okresie wiosennym mogłyby już miejsca nie znaleźć, Komitet Miejskiego Domu Wycieczkowego w Krakowie uchwalił wprowadzić wydatną (dochodzącą do 50%) obniżkę opłat za noclegi na okres zimowy bieżącego roku.

Szczegóły zawiera poniższa taryfa.

Upraszam o łaskawe powiadomienie podwładnych jednostek oraz zamieszczenie niniejszego w Dzienniku Urzędowym.

Ewentualne zgłoszenia wycieczek, zawierające ilość uczestników i wyszczególnienie według płci, oraz datę i godzinę przyjazdu tudzież odjazdu uprasza się nadsyłać pod adresem: Miejski Dom Wycieczkowy, Kraków, Oleandry 4.

Taryfa ulgowa
obowiązująca od dnia 1-go listopada do dnia 30-kwietnia.

A. Wycieczki młodzieży szkół powszechnych, szkół średnich ogólno-kształcących i zawodowych oraz zakładów kształcenia nauczycieli od osoby: za pierwszą dobę 80 groszy, za każdą następną 50 groszy.

B. Wycieczki młodzieży akademickiej zbiorowe, tudzież studenci wyższych uczelń podróżujący samotnie, wycieczki oświaty pozaszkolnej, organizowane przez władze szkolne, wycieczki i kursy nauczycielskie, wycieczki i kursy organizacyj P. W. i W. F., wycieczki zrzeszonych organizacyj turystycznych (Polskie Towarzystwo Tatrzańskie, Polskie Towarzystwo Krajoznawcze, Polski Związek Narciarski, Polski Związek Kajakowy), wycieczki znanych organizacyj sportowych — za każdą poszczególną dobę 1 zł.

C. Osoby lub grupy niewymienione pod A), B), które na zasadzie statutu mogą zatrzymać się w Miejskim Domu Wycieczkowym: za pierwszą dobę 1.50 zł, za każdą następną 1 zł.

D. Świadczenia dodatkowe: natrysk w grupie (przynajmniej 10 osób) 20 gr od osoby, natrysk indywidualny 40 gr, użycie telefonu 15 gr, dodatkowa pościel 40 gr, wanna z ręcznikiem 1 zł.

Za wycieczkę zbiorową uważa się zespół, liczący przynajmniej 10 osób, przybywający równocześnie pod oznaczonym kierownictwem.

Prezydent miasta: (—) podpis.

Falsyfikat banknotu 50 zł.

Typ III, odmiana I.

Zawiadomienie Banku Polskiego z dnia 2 listopada 1936 r.[1])

W ostatnich dniach zatrzymano falsyfikat banknotu 50 złotowego z datą 1 września 1929 r.

Falsyfikat wykonany jest na papierze zwyczajnym, miękkim, z siatką imitującą ryps, wytłoczoną mechanicznie na odwrotnej stronie banknotu, podczas gdy papier użyty do banknotów autentycznych jest dość sztywny, rypsowany.

Znak wodny z podobizną króla Batorego, liczbą „50" i skrótem „zł" mechanicznie wytłoczony na stronie przedniej; znak ten aczkol-

---

[1]) Podane do wiadomości pismem Min. W. R. i O. P. z dnia 12 listopada 1936 r. Nr I. R. 9361/36.

wiek w przeźroczu słabszy niż na oryginale, podrobiony jest bardzo udatnie.

Wszystkie rysunki, tak przedniej jak i odwrotnej strony, są mniej wyraziste niż na oryginale. Zwłaszcza mniej ostro, z zanikającymi konturami, zostały odbite ornamenty na seledynowych ramkach obu stron.

Wszystkie napisy wykonane są dość blado i odcinają się od tła mniej intensywnie, zwłaszcza na odwrotnej stronie falsyfikatu.

Podpisy na przedniej stronie falsyfikatu wykonane są w kolorze jaśniejszym niż na oryginale .

Numeracja falsyfikatów jest wykonana farbą jaśniejszą, przy czym rozstawienie cyfr nie jest równomierne.

Charakterystyczną cechą omawianego falsyfikatu jest długość rysunku strony przedniej i odwrotnej, wynosząca 131 mm, podczas gdy na oryginale długość ta wynosi tylko 127 mm. Różnica ta zostaje na falsyfikacie wyrównana odpowiednim zwężeniem białego paska ze znakiem wodnym, wskutek czego ogólna długość falsyfikatu i oryginału jest jednakowa.

Falsyfikat wykonany jest udatnie przy pomocy środków dających możność reprodukowania go w bardzo dużych ilościach i jest dość trudny do rozpoznania na pierwszy rzut oka.

Książki, czasopisma.

Zasady pisowni polskiej.

P. Minister W. R. i O. P. zatwierdził pismem z dnia 12 października 1936 r. Nr II Pr. 14434/36 do użytku szkolnego wydawnictwo: St. Jodłowski i W. Taszycki — Zasady pisowni polskiej i interpunkcji ze słownikiem ortograficznym. Wydanie II, rozszerzone. Wydawnictwo Zakładu Narodowego im. Ossolińskich. Lwów 1936, str. 208. Cena 80 gr — jako książkę pomocniczą dla uczniów klas V—VII szkół powszechnych, dla uczniów szkół średnich ogólno-kształcących oraz dla nauczycieli szkół wyższych typów.

Książki do bibliotek.

(*Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 10, poz. 206. V*).

Bieniasz J. W puszczy nad Salatrukiem. Powieść. Wydawnictwo Książnicy Polskiej „Leopolia". Warszawa - Lwów — do bibliotek uczniowskich dla młodzieży od lat 11—15.

Boguszewska H. i Kornacki J. Wisła. Wydawnictwo Książnicy-Atlas. Lwów - Warszawa — zalecone do bibliotek nauczycielskich.

Bożewski J. „W walce z żywiołem". Zajmujące czytanki. Wydawnictwo M. Arcta w Warszawie — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Brykczyński Stefan. „Moje wspomnienia". Nakład Gebethnera i Wolffa. **Wydanie czwarte.** Warszawa, 1936 — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Chodak Edmund. „W zimie". Wydawnictwo M. Arcta w Warszawie — dla młodzieży od lat 7 do 9.

Choynowski J. Pokusa. Biblioteczka Uniwersytetów Ludowych i Młodzieży Szkolnej. 233. Wydawnictwo Gebethnera i Wolffa. Warszawa, 1925 — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Conrad Joseph (Józef Konrad Korzeniowski). „Książę Roman". Warszawa, 1935. Dom Książki Polskiej — dla młodzieży od lat 15.

„Droga". Miesięcznik Nr 11 — poświęcony pamięci Cypriana Norwida — do bibliotek nauczycielskich.

Fiedler Ark. Zwierzęta z lasu dziewiczego. Wydawnictwo Towarzystwa Wydawniczego „Rój". Warszawa, 1936 — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Gerson Dąbrowska M. Chłopiec z puszczy. Zajmujące czytanki Nr 76. Nakład M. Arcta. Warszawa, 1935 — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Giżycki J. „Na czarnym lądzie". Zajmujące czytanki. Wydawnictwo M. Arcta w Warszawie — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Giżycki Jerzy. „Na dalekim Zachodzie". Nakład Gebethnera i Wolffa. Warszawa, 1936 — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Grabowski Jan. „Skarb na Sumatrze". Polska i Świat Współczesny. Biblioteka Młodzieży Nr 34. Nakład Gebethnera i Wolffa. Warszawa — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Hesslówna W. Opowiadania religijne. Kraków, 1936 — dla młodzieży od lat 7 do 9.

Juszkiewicz Władysław. „Lu". Zajmujące czytanki. Wydawnictwo M. Arcta w Warszawie — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Korczak Janusz. „Król Maciuś na wyspie bezludnej". Powieść. Wydanie drugie. 1931. Wydawnictwo J. Mortkowicza. Tow. Wydawnicze w Warszawie — do bibliotek nauczycielskich.

Kossak - Szczucka Zofia. Pątniczym szlakiem. Nakład Księgarni św. Wojciecha. Poznań — do bibliotek nauczycielskich.

Kossowski J. Nafta... Nafta... Nafta... Wydanie II. Polska i Świat Współczesny. Biblioteka Młodzieży. 30. Wydawnictwo Gebethnera i Wolffa. Warszawa — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Kossuthówna S. Do starego kraju. Opowiadanie oparte na rzeczywistych faktach. Zajmujące czytanki. 80. Wydawnictwo M. Arcta. Warszawa — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Kraszewski J. I. „Morituri". Wydawnictwo M. Arcta. 1935 — dla młodzieży od lat 15.

Kraszewski J. I. Resurrecturi. Część I, II i III. Biblioteka Wielkich Pisarzów. Wydawnictwo M. Arcta. Warszawa, 1935 — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Krzemicka Irena. O gród Ilionu. Nakładem „Filomaty". Lwów, 1935 — dla młodzieży powyżej lat 16.

Las J. O smoku żelaznym. Opowiadanie. Biblioteka dla Dzieci i Młodzieży. Wydawnictwo „Pallas". Kraków, 1936 — dla uczniów szkół powszechnych.

Makuszyński Kornel. „Wyprawa pod psem". Nakład Gebethnera i Wolffa. Warszawa, 1936 — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Meissner J. Zwycięstwo. Zajmujące czytanki Nr 75. Nakład M. Arcta. Warszawa — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Mickiewicz A. Pan Tadeusz czyli ostatni zajazd na Litwie. Historia szlachecka z r. 1811—1812 w dwunastu księgach wierszem. Wydał i objaśnił Tadeusz Pini. Nakład Komitetu Mickiewiczowskiego. Nowogródek, 1933 — do bibliotek szkół wszelkich typów.

Morcinek G. Byli dwaj bracia. Powieść. Wydanie II. Wydawnictwo Księgarni św. Wojciecha. Poznań — do bibliotek uczniowskich dla młodzieży od lat 15.

Mortkowicz Hanna. Na drogach Polski. Wydawnictwo Towarzystwa Wydawniczego J. Mortkowicza. Warszawa, 1934 — do bibliotek nauczycielskich.

Nowakowski. Zygmunt. „Złotówka Manoela". Nakład Gebethnera i Wolffa. Warszawa 1936 — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Obiezierska H. Z Zułowa na Wawel. 10 opowiadań z życia Marszałka Józefa Piłsudskiego. Biblioteczka „Runi" Nr 2. Wilno — do bibliotek uczniowskich szkół powszechnych.

Osińska Janina. „W pięknej Rumunii". Biblioteka Młodzieży Nr 36. Nakład Gebethnera i Wolffa. Warszawa — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Orzeszkowa E. Nad Niemnem. Część I i II. Wydanie V. Wydawnictwo Gebethnera i Wolffa. Warszawa, 1934 — dla młodzieży od lat 15.

Ossendowski F. A. „Mocni ludzie". Książnica - Atlas. Lwów—Warszawa — do bibliotek szkolnych dla młodzieży.

Ossendowski F. A. Skarb Wysp Andamańskich. Powieść dla młodzieży. Nakładem Instytutu Wydawniczego „Biblioteka Polska". Warszawa, 1935 — dla młodzieży od lat 11—15.

Ostrowski J. Polscy Konkwistadorzy. Polska i świat współczesny. Bi-

blioteka Młodzieży. 33. Wydawnictwo Gebethnera i Wolffa. Warszawa, 1934 — dla młodzieży od lat 12.

„Pieśni gęślarskie serbskie. Car Łazarz czyli bój Kossowski. Przekład B. Zaleskiego". Biblioteczka Uniwersytetów Ludowych i Młodzieży Szkolnej. Nr 114. Wydawnictwo Gebethnera i Wolffa. Warszawa, 1909 — dla młodzieży od lat 15.

Piłsudski Józef. „Ulina Mała". Biblioteka Młodzieży Nr 35. Nakład Gebethnera i Wolffa. Warszawa, 1935 — dla młodzieży od lat 15.

Porazińska Janina. „Wesoła Gromada". Wydanie II. M. Arct. Warszawa, 1936 — dla młodzieży od lat 9 do 11.

Prus B. Sen — Nawrócony. Biblioteczka Uniwersytetów Ludow. i Młodzieży Szkolnej. 139. Wydawnictwo Gebethnera i Wolffa. Warszawa, 1931 — dla młodzieży od lat 15.

Radlińska Helena. „Posiew Wolności". Nakładem „Naszej Księgarni". Warszawa, 1935 — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Saint Exupéry de A. Nocny lot. Wydanie II. Wydawnictwo Gebethnera i Wolffa. Warszawa — dla młodzieży od lat 15.

Saloni Juliusz. „Jasełka Pana Jezusa". Nakładem Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych. Lwów — zalecone do bibliotek nauczycielskich.

Skotarek P. i Szczeciński C. Wiadomości meteorologiczne dla lotników. Wydawnictwo Głównej Księgarni Wojskowej. Warszawa, 1935 — do bibliotek nauczycielskich.

Spitzer T. Gdynia i jej znaczenie dla gospodarstwa Polski. Nakładem Towarzystwa Ekonomicznego. Kraków, 1933 — do bibliotek nauczycielskich szkół średnich.

Stawski M. Moje miasteczko. Ludzie i zwierzęta. Wydawnictwo Księgarni M. H. Rubina. Lwów — do bibliotek szkół z żydowskim i hebrajskim językiem nauczania.

Szem - Tob. Złota legenda żydowska. Wydawnictwo Księgarni M. H. Rubina. Lwów — do bibliotek szkół z hebrajskim i żydowskim językiem nauczania.

Szewczenko T. Powne wydannia tworiw. Tom III, poeziji 1843—47 r. za redakcijeju P. Zajcewa. Wyd.: Ukrajinskyj Naukowy Instytut. Warszawa - Lwiw, 1935 — do bibliotek nauczycielskich i uczniowskich w szkołach z ruskim (ukraińskim) językiem nauczania.

Szymanowska Z. Opowieść o naszym domu. Nakład Książnicy-Atlas. Lwów - Warszawa — dla młodzieży od lat 15.

Themerson St. Narodziny liter. Warszawa — do bibliotek uczniowskich trzech wyższych oddziałów szkoły powszechnej.

Wasilewska W. Wierzby i bruk. Polska i Świat Współczesny. Biblioteka Młodzieży. Wydawnictwo Gebethnera i Wolffa. Warszawa — dla młodzieży od lat 11—15.

W e s t e r m a n J. F. C. Dwanaście miesięcy do wygrania. Przełożył J. Kostecki. Skład główny w „Księgarni Polskiej“ Towarzystwa Polskiej Macierzy Szkolnej. Warszawa 1936 — dla młodzieży od lat 11 do 15.

W i k t o r J. Orka na ugorze. Wydawnictwo Książnicy-Atlas. Lwów - Warszawa — dla młodzieży od lat 16.

W o ł o s z y n o w s k i J. Było tak. Nakład Książnicy-Atlas. Lwów - Warszawa — do bibliotek nauczycielskich.

Z i e l i ń s k i E r y k. „Milord tańczy“. Zajmujące czytanki. Wydawnictwo M. Arcta w Warszawie — dla młodzieży od lat 11 do 15.

Ż m i g r o d z k i S t. Przed i po 6 sierpnia. Wspomnienia oficera łączności I Brygady. Wydawnictwo Instytutu Badania Najnowszej Historii Polski. Warszawa, 1935 — do bibliotek nauczycielskich.

Ż e r o m s k i S t. Uciekła mi przepióreczka. Wydawnictwo Towarzystwa Wydawniczego J. Mortkowicza. Warszawa — dla młodzieży od lat 15.

Nadesłane.

F. J. Ś l i w i ń s k i. Kieszonkowy słownik ortograficzny. Warszawa 1936. Wydawnictwo Instytutu Wydawniczego „Biblioteka Polska”.

Słownik ten zawiera na wstępie przepisy ogólne, w drugiej części podaje autor słowniczek wyrazów najpotrzebniejszych w codziennym użyciu wraz z zasadami ich dzielenia.

Format jest rzeczywiście kieszonkowy. Cena gr 50 za broszurę i gr 85 za oprawę kartonową.

Wydawnictwa Zakładu Narodowego imienia Ossolińskich. Lwów.

S t a n i s ł a w T o ł p a. Śladami łosia. Z wędrówek po Polesiu.

E u g e n i u s z K o z e r a. Metodyka Gramatyki Elementarnej.

Wydawnictwa Książnicy-Atlas. (Lwów-Warszawa).

G e n e r a ł E d w a r d Ś m i g ł y R y d z. Byście o sile nie zapomnieli. (Rozkazy, artykuły, mowy 1904—1936). W opracowaniu ppłk. R. Umiastowskiego.

Na książkę tę składa się zbiór pism, pochodzących zasadniczo z okresu lat 1914—1936. Poprzedza je utwór z roku 1904, jeszcze z ławy gimnazjalnej, niezmiernie charakterystyczny dla atmosfery, w której się przyszły Wódz Narodu wychowywał.

Następnie idą artykuły treści wojskowej, drukowane w 1914 roku w miesięczniku „Strzelec", którego ob. Śmigły był redaktorem, oraz rozkazy wojenne z epoki Legionów i wielkiej wojny.

Poza tym zbiór zawiera znaczną ilość przemówień, wygłoszonych w różnych okolicznościach, oraz szereg artykułów, dotyczących historii wojny polskiej i zagadnień obrony państwa.

Poza pismami marszałka Józefa Piłsudskiego staje się książka ta jednym z najważniejszych dokumentów, ogłoszonych w Polsce po wojnie 1920 roku.

Przyroda i Technika, czasopismo poświęcone popularyzacji nauk przyrodniczych i technicznych. Redakcja — Lwów, Czarnieckiego 12. Książnica-Atlas.

Wiedza i technika czyni obecnie tak wielkie postępy, że orientacja w tych nowych dziedzinach ducha ludzkiego staje się coraz trudniejsza. Z drugiej strony warunki życia zmuszają wprost do nadążenia za postępem. Rolę mostu między wiedzą ścisłą i niedostępną dla przeciętnego laika spełnia literatura popularyzacyjna. Ma ona dać wiadomości w formie przystępnej dla przeciętnego wykształconego człowieka, ma być ona aktualna, ma pociągać pięknymi ilustracjami i uczyć nie nużąc balastem teoretycznym. Te wszystkie warunki spełnia „Przyroda i Technika".

Ostatni numer tego czasopisma zawiera artykuł dr A. Łastawieckiego pt. „Loty międzyplanetarne w świetle możliwości współczesnej techniki". O możliwości istnienia nieznanych zwierząt pisze p. Barszczewski. O trującym działaniu niektórych leków pisze p. Blauthowa. O nowych pierwiastkach za uranem i wielu innych ciekawych zdobyczach wiedzy są przystępne informacje.

Dr J. Błeszyński i Dr St. Górniak. Handel węglem w Polsce.

Materiał książki podzielono na następujące części: 1) wstęp omawia znaczenie środków opałowych wśród artykułów handlu, 2) główne środki opałowe dają przegląd nowoczesnych artykułów tej branży jako też surogatów opału, 3) szkic towaroznawczy omawia gatunki materiałów celów i wartości opałowej, 4) organizacja handlu węglem i koksem wpro-

wadza czytającego w najbardziej interesujące a tak mało znane ogółowi warunki pracy kupców i zrzeszeń węglowych, wreszcie 5) zakończenie rzuca światło na przyszłość handlu tym artykułem.

Świat i Życie. Zeszyt 9, t. IV zarysu encyklopedycznego Świat i Życie (Wyd. Książnicy-Atlas, red. prof. dr Z. Łempicki) zawiera szereg artykułów, wprowadzających w istotę zagadnień czysto naukowych i wyjaśniających wiele problemów związanych z życiem, z dzisiejszą rzeczywistością. T. Borkowski w art. „Węgiel" daje wyjaśnienie, jak się odbywa wydobycie i przeróbka węgla, omawia gospodarcze znaczenie tego ważnego dla przemysłu każdego kraju, paliwa. Prof. dr J. K. Parnas w art. „Węglowodany" zapoznaje z składnikiem pokarmu zwierzęcego i pierwszym produktem przyswajania w roślinie, jakim są węglowodany. Prof. dr J. Dąbrowski w art. „Węgry" maluje kraj i jego mieszkańców. Art. „Wiara" X. dr J. Salamuchy daje analizę pojęcia, dla którego ludzie wszystkich epok oddawali życie. Art. „Wiersz" K. W. Zawodzińskiego jest krótkim studium o wersyfikacji. W art. „Wielka Brytania" prof. dr St. Pawłowski zapoznaje z warunkami geograficznymi kraju, prof. dr A. Tretiak wnika w psychikę Anglika. W art. „Wielka wojna" dr Z. Krzemicka opisuje zwięźle przebieg wojny światowej i daje krótki zarys dziejów Europy po wojnie. Entuzjazmem dla naszej „królowej wód" jest art. prof. dr E. Romera — „Wisła". O najpopularniejszej zdobyczy fizjologii „Witaminach", o mechanizmie ich działania i schorzeniach, jakie wywołuje ich brak — pisze prof dr J. K. Parnas. Wreszcie w zeszycie tym znajduje się początek artykułu „Włochy" prof. dr St. Pawłowskiego i prof. dr M. Brahmera.

Eugeniusz Romer. Atlas geograficzny i historyczny dla IV klasy gimnazjalnej. Cena zł 2.30.

Eugeniusz Romer. Rola mapy w nauce o Polsce Współczesnej. Z powodu wydania Atlasu dla IV klasy gimnazjalnej.

Tadeusz Sinko. Mała gramatyka łacińska. Podręcznik dla wszystkich klas gimnazjalnych. Cena zł 1.30.

Zenon Klemensiewicz. Język Polski. Ćwiczenia i pogadanki gramatyczne dla VI klasy szkoły powszechnej drugiego stopnia. Kurs A. Cena zł 0.40.

Stanisław Tync, Józef Gołąbek i Julia Duszyńska. Czytanki Polskie dla III klasy szkół powszechnych I stopnia. Kurs A. Cena zł 1.10.

Ferdynand Śliwiński i Józef Hełczyński. Słowniczek Ortograficzny dla klas V—VII szkół powszechnych. Wydanie drugie, zmienione zgodnie z nową pisownią zatwierdzoną przez Min. W. R. i O. P. w r. 1936.

Stanisław Jodłowski. Gramatyka Polska dla VI klasy szkół powszechnych II stopnia. Kurs A. Cena zł 0.40.

Z. Łempicki i G. Elgert. Deutsch. Podręcznik języka niemieckiego dla III klasy gimnazjalnej. Cena zł 1.80.

S. Czerny et F. Jungman. Hier et Aujourd'hui. Troisième livre de français pour la troisième classe des écoles secondaires. Avec 106 illustrations, 6 chants, une carte de france et un plan de Paris. Cena zł 1.80.

Tadeusz Sinko. Roma Aeterna. Podręcznik łaciny dla IV kl. gimnazjalnej. Cena zł 1.60.

Antoni Łomnicki. Geometria dla IV klasy gimnazjalnej. Cena zł 1.20.

St. Straszewicz i St. Kulczycki. Geometria dla IV klasy gimnazjalnej. Cena zł 1.20.

St. Malec i W. Werner. Fizyka dla IV klasy gimnazjalnej. Cena zł 2.50.

Ks. dr Franciszek Sieczka. Ćwiczenia Matematyczne dla IV klasy gimnazjalnej. Algebra. Cena zł 0.70.

Stefan Banach. Algebra dla IV klasy gimnazjalnej. Cena zł. 1.10.

Jerzy Mihułowicz. Algebra dla IV klasy gimnazjalnej. Cena zł 1.10.

W. Nikliborc i W. Stożek. Algebra dla IV klasy gimnazjalnej. Cena zł 10.

Stanisław Pawłowski. Geografia dla IV klasy gimnazjalnej. Cena zł 1.70.

Zenon Klemensiewicz. Język Polski. Wybór wiadomości o znaczeniu i użyciu form językowych oraz o gwarach ludowych dla IV kl. gimnazjalnej. Cena zł 0.80.

Fr. Bielak i J. St. Bystroń. Życie Polskie. Wypisy Polskie dla IV kl. gimnazjalnej. Cena zł 2.80.

Stanisław Tync i Józef Gołąbek. Czytanki Polskie dla IV klasy szkół powszechnych. Kurs A. Cena zł 1.40.

Wydawnictwa M. Arcta. Warszawa Nowy Świat 35.

M. Sariusz - Stokowska. Coraz prędzej. 84 str., 35 ryc. na 16 tablicach. Okładka Jerzego Marcina. Warszawa, 1935. Cena 2 zł.

Książka przedstawia stopniowy rozwój środków komunikacyjnych, jakimi posługiwał się człowiek od najdawniejszych czasów, aż po dzień dzisiejszy. Podkreśla pęd ludzkości do osiągnięcia coraz większych szybkości do ujarzmienia coraz nowych żywiołów.

Dr Feliks Burdecki. Telewizja, czyli jak człowiek nauczył się widzieć na odległość. 61 stron, 20 ilustracyj na 12 tablicach. Dwubarwna okładka J. Szancera. Warszawa, 1936. Cena zł 1.80.

Czytelnik dowiaduje się z tego dziełka jak rozwija się myśl telewizyjna. Dr Burdecki uwzględnił również polską twórczość techniczną, wspomniał o pracach Szczepanika i Wolfkego i omówił doświadczenia przeprowadzane obecnie w Warszawie w Państwowym Instytucie Telekomunikacyjnym.

F. F. Oberhauser. Największa moc. Zajmujące Czytanki. Nr 87.

J. M. Taylor. Czarny szyb. Zajmujące Czytanki. Nr 88.

M. Gerson - Dąbrowska. Rogata dusza. Zajmujące Czytanki. Nr 89.

L. Hanusz. W pogoni za sławą. Zajmujące Czytanki. Nr 90.

Z. Topińska. Pierwsze skrzydła. Zajmujące Czytanki. Nr 91.

J. M. Taylor. Kamienne róże. Zajmujące Czytanki. Nr 92.

S. Kossuthówna. Pod gwiaździstym sztandarem. Zajmujące Czytanki. Nr 93.

Autorka w sposób barwny i pełen sentymentu ukazuje życie emigrantów w Ameryce (Chicago), płynące podwójnym nurtem: pod gwiaździstym i pod biało-amarantowym sztandarem.

L. Życki - Małachowski. W państwie podziemnym. Zajmujące Czytanki. Nr 94.

A. Darkowski. Wielki spływ. Zajmujące Czytanki. Nr 95.

Zżycie się z żywiołem wodnym wyrabia nie tylko mięśnie, ale kształci również charaktery, ucząc odwagi, przytomności umysłu i poświęcenia.

Z. Bardówna. Wielka gra. Zajmujące Czytanki. Nr 96.

Feliks Burdeki. Zbawczy telewizor. Zajmujące Czytanki. Nr 97.

Stefan Łoś. Niespodziewany lot. Zajmujące Czytanki. Nr 98.

Przewodnik Świetlicowy. Praca zbiorowa w 7 częściach pod redakcją Walentego Regulskiego. Cz. II. Lokal i jego urządzenie. Str. 147. Cena zł 2.80. Cz. V. Teatralne formy pracy — napisali H. i A. Jabłońscy. 231 str. Cena zł 5.80.

Warunki prenumeraty:

Cena prenumeraty rocznej Dziennika Urzędowego Kur. O. S. Lw. wynosi 6 złotych, która może być uregulowana w 4 ratach kwartalnych Cena numeru pojedyńczego wynosi 60 groszy. Prenumeratę wpłacać należy wyłącznie na Konto czekowe P. K. O. Nr. 504.090. — Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego — Administracja Dziennika Urzędowego we Lwowie.

Cena ogłoszeń: Cała strona 120 zł., pół strony 65 zł., ćwierć strony 35 zł.

Adres Redakcji i Administracji:

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego we Lwowie, ul. Karmelicka l. 4.

NAKŁADEM PAŃSTWOWEGO WYDAWNICTWA KSIĄŻEK SZKOLNYCH WE LWOWIE

ul. Kurkowa 21. — Telefon 228-47.

NR KONTA P K O 505.425

ukazały się nowości

POWIEŚCI DLA MŁODZIEŻY.	Cena Zł
Kornel Makuszyński — „Wielka Brama“	3·50
Ferdynand Antoni Ossendowski — „W polskiej dżungli“	3·50
Gustaw Morcinek — „Po kamienistej drodze“	2·40

CYKL KSIĄŻEK O POLSKICH WYPRAWACH BADAWCZYCH.

B. Chwaściński i J. Wojnisz — „Wśród gór Marokka“	1·90
Wiktor Ostrowski — „Na szczytach Kordylierów“	1·90
Stanisław Siedlecki — „Wśród polarnych pustyń Svalbardu“	2·20
Adam Wojtyga — „Turnieje lotnicze“	2·30
Ewa Szelburg Zarembina — „Ogród króla Marcina“	2·20
Maria Kownacka — „Plastusiowy Pamiętnik“ w pięknej oprawie	2·00
B. Orliński — „Moje wrażenia z lotu do Tokio“	2·50
L. Orvietto — „Opowiadania z dawnych, dawnych czasów“	3·00
J. Parandowski — „Przygody Odysseusza“	2·00
J. Parandowski — „Wojna trojańska“	1·70
Einhard — „Życie Karola Wielkiego“	1·50
J. Rydel — „Ferenike i Pejsidoros“	1·90
M. Zaruski — „Na bezdrożach tatrzańskich“	4·30
Goethe J. W. — „Lis Przechera“ (Reineke Fuchs). Przekład Leopolda Staffa	2·80
J. Parandowski — „Mitologia“	6·60
J. I. Kraszewski — „Rzym za Nerona“	2·00
L. Orvietto — „Narodziny Rzymu“	3·50
Z. Nałkowska — „Między zwierzętami“	3·40
Stefan Balicki — „Chłopcy“	1·20
W. Frantz — „Z bocianich wypraw i przygód“	1·80
H. Szczerbowski — „Boje o Polskę Marsz. J. Piłsudskiego“	2·40
St. Machniewicz — „Estetyka życia codziennego“	12·00
Wł. Witwicki — „Wiadomości o stylach“	6·50
T. Sinko — „Hellada i Roma w Polsce“	4·00
K. Górski — „Pomorze wczoraj i dziś“	3·00
Grodecki, Lepszy, Feldman — „Kraków i ziemia krakowska“	4·00
Stefan Papée — „Wielkopolska wczoraj i dziś“	3·50
„Michał Anioł“ — Leopolda Staffa	3·50
„Rey z Nagłowic“ — Stanisława Wasylewskiego	3·50
„Balzac“ — Tadeusza Żeleńskiego (Boy'a)	3·50
Czachowski Kazimierz: „Obraz współczesnej literatury polskiej“ (1884—1935)	
Tom I. Naturalizm i neoromantyzm	8·00
Tom II. Neoromantyzm i psychologizm	9·00
Tom III. Ekspresjonizm	11·00

„Drukarnia Polska“ Lwów, Krasickich 18 a, tel 229-19.